

Szeretet

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

Alapítási év: 1921 - Új sorozat: XVI. évfolyam - 12. szám - 2005. december

Mi lesz az ünnepelt ajándéka?

Mindannyiunk várova várt ünnepe a karácsony. Aki csak teheti a gyülekezetben, majd a családban ünnepli meg. Kellemes alkalmak ezek, mikor Isten igéje köré gyülekezünk, és nyitott szívvel hallgatjuk azt. Derűs percek azok is, amikor a családban az asztal körül lehetünk, vidáman és nyugodtan társaloghatunk. Igyekszünk arra is, hogy ajándékot készítsünk, azoknak akik körülöttünk vannak, és akiket szeretünk. Élmény az is, amikor mi kapunk ajándékot és csodálkozva látjuk, hogy a kedveseink mennyire megfigyelték, mire is van szükségünk és igyekeztek azt karácsonyra ajándékként elkészíteni nekünk.

Milyen jó, hogy vannak ilyen kiemelt alkalmak is, amikor tudatosan törekedhetünk arra, hogy szeretetünk kifejezzük családunk és embertársaink felé.

Karácsonykor Jézus születését ünnepeljük, azt, hogy Isten ideadta az egyetlenséget, hogy mi megismerjük Őt, a láthatatlan, de valóságos Istent. Jézusban, az Isten öltött testet, és földre hozta az elmúlhatatlan életet, az igazi világosságot, az el nem fogyó szeretetet. Ez olyan esemény, amit ünnepelni kell, ünnepelni szabad.

Karácsony, Jézus születése! A születésnapját ha ünnepeljük valakinek, nagyon furcsa dolog, ha mindenki kap ajándékot, csak az ünnepelt nem. 2005 karácsonyán is ez a legnagyobb kérdés: mit kap az ünnepelt? Mi az, amit az ünnepeltért tehetek? Mi az, amit adhatok neki?

A legtöbb, mit adhatok, a szívem, az életem irányítása. Gondolkozzunk azon is, ezen az ünnepen még mit tehetek az Ő nevében Őérte...

Budai Lajos, Zilah

Megyesi József akvarellje: „Fiam” - 1958.

A bihari gyülekezet az építőkre emlékezett

A bihari jubileumon Szűcs Sándor, Megyesi József és Elekes József lp-ok

Most, hogy kerek számhoz értünk ebben az évben, úgy gondoltuk, hogy megemlékezünk elődeinkről, akik fáradságot nem ismerve imaházat építettek az utókor számára.

1985. november 10-én volt az imaházmegnyitó ünnepély, és az akkor jelenlevők közül sokan elköltöztek az örök hazába. 20 év elteltével, november 6-án tartottuk meg az ünnepélyt, és erre az alkalomra ismét meghívtuk Megyesi József nyugalmazott lelkipásztor testvért és a nagyváradi 1-es számú gyülekezet fúvóskarát. Jelen volt köztünk a gyülekezet volt lelkipásztora, Szűcs Sándor tv., Veress Efraim tv. a baróti körzet lelkipásztora és Elekes József tv., a bihari körzet ügykezelő lelkipásztora.

Az ünnepélyt délelőtt imaórával kezdtük, Veress Efraim tv. a Jelenések 21:3-8 versei alapján buzdította a gyülekezetet. Ezt követően Buda Sándor tv. elmondta, hogy miért vált szükségessé egy új imaház építése.

(folytatás a 3. oldalon)

Istentől megáldott békés karácsonyt és boldog új évet kívánunk!

Bemerítések

Ákos

Október 16-án, vasárnap délután 17-en merítkeztek be. Igét hirdetett dr. Floyd Parker, tolmácsolt Vékás Zoltán, a bemerítést Szűcs Sándor végezte, szolgált a szatmárnémeti énekkar, és az ákosi ifjúsági csoport. Már több mint 100 tagja van az ákosi roma gyülekezetnek, köztük magyarok is.

Érmihályfalva

Június 12-én ünnepre gyűltek össze az érmelléki hívők Mihályfalván, amikor 3 fehér ruhás (lenti kép) tett vallást hitéről a bemerítés vizében. Igét hirdetett Balla Frigyes testvér a székelyhídi gyülekezet előjárója. Még szolgáltak Szabó András és Gál Győző lelkipásztorok. A bemerítést a helyi lelkipásztor, Gergely István végezte. *Gál Győző*

Diószeg

Szeptember 4-én örömnép volt a diószegi gyülekezet és környékbeli testvériség számára, amikor három bátor hitvalló tett bizonyosságot Megváltójáról fehér ruhában: Szabó Mihály Barnabás, Varga József és Gávra Árpád. Alkalmi evangélikus igét hirdetett Bodor Sándor (ApCsel 16:23-34). A bemerítést ifj. Szabó Mihály helybeli lelkipásztor végezte el.

Tasnád

Szerető Atyánk jóvoltából a tasnádi roma gyülekezetben megmozdult a víz, ahol 9 fehér ruhás vallotta meg hitét a bemerítés vizében (jobb oldali kép). Igével szolgáltak: Kovács Lajos, Kőszegi Dániel, Trubaci Josif és Gergely István. A bemerítést Gál Győző lelkipásztor végezte. Szolgált a margittai fúvószenekar és a székelyhídi roma együttes. Az Úr áldja és tartsa meg az új tagokat. *Gál Győző*

Szilágysomlyó

Október 9-én nyolc fiatal merítkezett alá Szekrényes Pál lp. által: Danila Noémi, Józsa Adrienn, és Józsa Roland Bara Eunika és ifj. Bara Miklós (testvér-párok), Kiss Zsolt, Szígyártó Norbert és Király Lénárd. Vendég igehirdetőnk Bodor Sándor tv. volt (Jel 7:9-17).

iff. Veress Ernő

Jön a Király!

A mi földünk az ígéretek hazája. Mindenki ígér valamit: fűt-fát, azaz fűtéspótlást, nyugdíjkiegészítést, lakásvásárlási hitelt, adócsökkentést, jobb életkörülményeket, kisebbségi jogokat, uniót. A valóság nem fedi az ígéretek, a hazugságból még sokszor a tanügyi kádereknek is elégük van. Egy valaki mégis igazat profétált. Jézus, amikor ígéretet tett ezen a földön, nem a maga hasznáért beszélt, hanem az övéi javáért. Az ő ígéretei mind beteljesednek. A Jelenések könyvében ezt ígéri. „Bizony, hamar eljövök.” Igen, jön a király. Érkezik a király. Hamar itt van a király. Miért jön? Kikért jön? Honnan tudjuk, hogy jön? Mind ezekre a kérdésekre a Biblia lapjain találunk feleleteket.

A Király ítélni jön. Advent a várakozás ideje. Tulajdonképpen kettős várakozás ez, hiszen a karácsony és a második eljövétel egyaránt tárgya ennek az egyhónapos ünnepnek. Az Úr Jézus egyszer eljött erre a földre, erről beszél a karácsony, másodszor is el fog jönni, erről beszél a latin kifejezés: advent, azaz visszajövetel. A múlt és a jövő közös ünneplése. A múlt evangélium az egész emberiség számára. Jézus azért jött, hogy örök életet szerezzen a bűnösöknek. Őt nem ismerték fel, keresztre feszítették. Elítélték a királyt. Igazságtalanul...

Nemrég történt, hogy az államelnök látogatást tett az árvízsújtotta falvakban. Az egyik helyen ígéretet tett, hogy a tönkrement házakat újjáépítik és majd ő visszajön, hogy ellenőrizze a munkálatokat. Ott volt egy székely bácsi, aki ezt hallva nagyot sóhajtott, majd így szólt: „Nem lesz ebből semmi!” Mivel ezt még az elnök is hallotta, de nem értette, megkérte a kísértét, hogy fordítsák le neki, mit mondott a parasztember. „Ne vegye olyan biztosra” – hangzott az elnöki válasz.

A Király ítélni jön. Ítéletet fog tartani a világ összes gyilkosa, terroristája és háborús bűnöse fölött. Senki sem fog megmenekülni. Még a féligazság hazugsága is meg lesz ítélve. Téged is elítélnek, téged is megítélnek, lesz-e felmentésed? „Mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt...”

A Király a hívókért jön. Karácsony arról beszél, hogy a Király mindenkiért jött. Elsősorban az övéiért, tehát a zsidó népért, ám a kegyelem kiáradt a pogány népekre is. Hála Istennek, hogy napjainkban sokan vannak, akik megértik a Király első eljöveteleének célját. Másodszor is el fog jönni – csak a hívókért. Nem mindenki hívó, azok közül, akiket megkereszteltek, akiknek keresztyén vallásuk van. Nem mindenki hívó azok közül, akik templomba járnak, adakoznak, karácsonyt, húsvétot, pünkösdöt, adventet tartanak. Kik a hívók? Nagy kérdés! Akik hallják, hisznek, engedelmeskednek és megélik a hitet. Te az vagy? A Király a hívókért jön. Uram segíts, hogy mindannyian azok legyünk!

A király érkezését jelek előzik meg. A jeleket maga Jézus sorolja fel. Békés adventi időszakot élünk, avagy a hírek járvánnyal, fosztogatással, terrorcselekménnyel, földrengéssel remegtetik meg a szívünket? Úgy hiszem, hogy márcsak az árvizekből is sokat kaptunk ebben az évben. De, hogy mi lesz a madárinfluenzával, azt nem tudjuk. Egyet tudunk. A végső időkben élünk. Ez nem ijesztgetés és nem is elcsépett igazság. Igaz, hogy az idős ember számára minden az utolsó időket jelenti, de a történelem jelenségeit együttesen vizsgálva a huszadik század és a huszonegyedik is (amely a New York-i robbantással rázta meg a világot) az Úr Jézus eljöveteleének közvetlen előzményeit sorakoztatja fel. Figyeljünk a Közel-Keletre, az Európai Unióra, figyeljünk az információáramlás gyorsaságára, figyeljünk a természet és az egyszerű élet elsorvadására, figyeljünk egymás szeretetére! Látunk-e vészes jeleket, természetellenes megnyilvánulásokat? Látjuk-e a bűn mérhetetlen nagyságát, törvényteleniséget, és a törvényes erkölcstelenségeket? Ezek a végső idők jelei, a Király érkezésének „előfutárai”. A Király megígérte, hogy eljön az övéiért. Testvéreim, örüljünk és áldjuk a Királyt. A megváltásunk napja közel van. Jön a Király!

A bihari gyülekezet... (folytatás a címdalról)

Buda testvér ezt követően elszavalta az ezelőtt 20 évvel is elmondott költeményt: „A Második ház dicsősége” c. verset. A fúvóskar, Kerecsi József tv. vezetésével, és a helybeli énekkar felváltva szolgált. Alkalmi költeményt mondott Kovács Matild tv.-nő. Ezt követően ismertettek lettek az 1985-ös ünnepély főbb mozzanatairól és a 20 év alatt történt gyülekezeti események.

Az ígét Megyesi József tv. hirdette a 2Móz 25:1-8 és 26:15-19,25 versek alapján. Szűcs Sándor tv. az 1Sám 7:2-12 versekkel köszöntötte a gyülekezetet és hangsúlyozta, hogy vissza kell tekintenünk a múltba, de előre is kell néznünk, a jövőbe, a gyülekezet feladata pedig a megtérés hirdetése, a közösség gyakorlása.

A délelőtti istentisztelet befejeztével a vendégtestvérek a gyülekezeti tagok vendégszeretetében részesültek.

A délutáni összejövetelt Elekes József tv. bevezető igeolvasásával (Zsolt 133:1-3) kezdtük, majd szavak és biznyságtételek következtek, miközben zenekari és énekkari számokkal dicsértük az Urat. Az ígét Veress Efraim tv. hirdette, a 2Móz 40:1-11 alapján. „Mitől lesz az épület, a templom az Úré?” – tette fel a kérdést testvérünk, amelyre a válasz ez volt: „Ha a Szentlélek olajával van megkenve”.

A jubileumon többször is felhangzott az „Akik szeretik Isten házáat” c. ének. A jeligenk pedig az „Emlékezzetek meg a ti előjáróitokról, akik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelmeztetvén az ő életük végére, kövessétek hitüket” igevers volt (Zsid 13:7). Előjáróink hitben való hűsége és életük vége példa előttünk.

Szász Gyula

100 éves Györgyfalván a gyülekezet

A györgyfalvi baptista gyülekezetben 100 éves jubileumi ünnepélyt tartottunk október 16-án. Az imaáhitat után a krónika felolvasására került sor. Az Úr csodálatos módon támasztott szomjúságot az evangélium után az alapító tagok szívében egy egyszerű kovácsmester bizonyágtétele által. A kis közösséget a környéken levő nagyobb gyülekezetek segítették a növekedésben.

Külső és belső tényezők is befolyásolták a gyülekezetet, melyeknek hatására a lelki élet szintje hol magasabbra emelkedett, hol alább süllyedt. Vajon miért apadt meg annyira a taglétszám egy régebben virágzó gyülekezetben?

A múlt vizsgálatát követően a jövő felé terelte az Úr a figyelmünket. A zsúfolásig megtelt imaházban Varga János, Sütő László, Máté Miklós és Bálint Pál lelkipásztorok

Az asztalnál Varga János és Máthé Miklós, a szószéken Sütő László és Bálint Pál

szolgáltak. Az ünnepi megemlékezést közös ebéd követte. A délutáni hálaadó alkalomra is sokan újra összegyűltünk. A lónai és kiskapusi testvérek énekkara tette még színesebbé az együttlétet. Urunk áldása

legyen a gyülekezeten és tegye méltóvá arra, hogy hivatását betöltve utat mutasson azoknak, akik a bűn sötétjéből a világosság honába kívánnak eljutni.

Bálint Pál

ARANYOSEGERBEGY: jubileum és imaházmegnyitó

Szeptember 18-án, szép napsütéses délelőttön, 10 órai kezdettel, kettős ünnepre gyűlt össze a tordai körzet, az aranyosegerbegyi imaházban. Így a kis imaház tele volt örömet sugárzó arcokkal.

Az összejövetel imaáhitattal kezdődött. Előbb Zámbo Attila tordai testvér buzdított bátor, megalkuvás nélküli szent életre az 5Móz 31:6 alapján, majd Szabó Ferenc tv., az egerbegyi gyülekezet elöljárója az 1Sám 7:12 alapján hálaadásra buzdított az új imaházért.

Ezt követően Püsök Dániel, a gyülekezet lelkipásztora a 133. Zsoltárt olvasta fel köszöntésül. Majd ismertette az 1905-ben Aranyosegerbegyen elindult baptista misszió történetét, amely 1990-ben újra éledt a magyar ajkú lakosok számára. Gyülekezet alakult Borzási István és Kovács István (Kolozsvár) testvérek segítségével, amelynek első lelkipásztora Kovács József volt, akit 2000. novemberétől Püsök Dániel tv. váltott fel. Az elmúlt 15 év alatt 22

Aranyosegerbegy – az új imaház

lélek jutott üdvösségre Jézus Krisztusban.

A tordai gyerekek szolgálata után Bátor Imre bizonyágtétele és Fazakas Sándor, aranyosgyéresi testvér köszöntése és buzdítása hangzott el a Fil 2:12-18 által.

Borzási István, szövetségi elnök igét olvasott, az 1Sám 7:1-14-et. Előbb visszavezetett a baptizmus kezdetéhez, bemutatva röviden ennek történelmét a reformációtól, míg Erdélybe jutott és elindult a misszió, megemlítve azokat a testvéreket, akiket Isten felhasznált ebben a munkában.

Ezek után az igehirdetés következett. Borzási testvér által Isten arra hívott bennünket, hogy teljes szívvel térjünk meg őhozzá, majd teljes odaszánásra hívott, szívvel-lélekkel, elmével, erővel, mindent Neki adni. E két dologtól függ a győzelem a hívő életben. Igihirdetése végén buzdította a jelenlevőket: legyen ez a nap a megtérés és odaszánás napja, hogy a győzelemben is részesüljünk.

Az igehirdetés után az ifjak szolgáltak, a hargitai táborban tanult énekekkel. Ezt követően úrvacsorához járult a körzet testvérisége.

Az ünnepség szeretetvendégséggel fejeződött be. Hálaadás vagyunk Istennek ezért a különös, áldott alkalomért, a lelki és testi eledelért.

Zámbo Attila

„Menedék-kápolna”

A mi szerető Jó Atyánk kegyelméből és a mi legnagyobb örömünkre ezen a nyáron (július 3-án), Gyergyószentmiklóson imaházmegnyitó volt. Az Úr segítségével és vezetésével id. Veress Ernő és felesége, Annuska még 2004. őszén ideköltözött és lakásán minden vasárnap imaóra és istentisztelet volt. Aztán egy régi házat, jó nagy telekkel együtt megvásároltak imaház céljára. Február végén megkezdődött a felújítási és az alakítási munkálat. Csodálatosan tapasztaltuk az Úr vezetését az anyag beszerzéskor, a szomszédok jóindulatában és segítőkészségében.

A vásárláshoz szükséges pénzüsszeget a Mission Transsilvania adományozta. Steiner István, a misszió képviselője nagy örömmel adta át ezt a pénzüsszeget. A felújításhoz adományaikkal és munkájukkal hozzájárultak még: Bálint Péter, Mezei János, Christian Swalm, Kulcsár Imre, Gere Árpád, Elekes Sámuel, Király Barnabás, a Nagyvárad 1. sz. gyülekezet, és a gyergyóiak - Kiss Ferenc, Szöcs József, Cserei Anna, Gyenge István, György István, Borcsa Károly, valamint Kui Barnabás Csíkszeredából. Hisszük, hogy az Úr előtt kedves minden hozzájárulás.

A délelőtti ünnepi alkalom helyi jellegű volt. A városból az ismerősök és a szomszédok jöttek el, ismerkedés és barátkozás céljából. Veress Ernő tv. köszöntötte a gyülekezetet, miután több énekeltünk Kiss Ferenc és felesége, Márta vezetésével. Kiss Ferenc a Zsid 12:14-el köszöntötte a jelenlevőket. „Törekedjete mindenki iránt a békességre és a szent életre”.

Kónya Dénes, aki a felújítási munkákat végezte Baricz Tamással, a Jn 4,23. verssel köszöntötte a gyülekezetet: „De eljön az óra, és az most van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát”. Ezt követően hangsúlyozta, hogy „Bizony jobb egy nap a te udvaraidban, mint másutt ezer” (Zsolt 84:11).

Király Barnabás bizonyágtételében a menekülő és menedéket talált emberről beszélt (1Móz 28,16-17). Gyenge Gabriella, aki a sepsiszentgyörgyi gyülekezet tagja, de gyergyói születésű, örömet fejezte ki, hogy amire régebben nem számított, az Úr megadta: imaház van Gyergyóban. Testvérnőnk a Fil 2:5-el köszöntötte a gyülekezetet: „Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is volt”.

Csíkszeredából jelen volt Erzsike néni, aki az ő betegségéből való gyógyulásról tett bizonyágot és megköszönte az érte elmondott imákat a testvéreknek, és egy hosszú köszöntőt is mondott vers formájában.

Baricz Tamás a megtérését mondta el, és idézte az 1Ján 5:9-et. Veress Annuska az Úr Jézus ígéretével bátorította a gyülekezetet: „Ahol ketten, vagy hárman együtt vannak az én nevemben, én ott vagyok és meghallgatom őket”, majd az 1Kor 13-ból a 13. verset idézte: „Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három. Ezek közül pedig legnagyobb a SZERETET”, és egy alkalmi költeményt is előadott.

A befejező igeszolgálatot Veress

Amikor még a gerendákat és a padlót cseréltük ki, érdekes történetet mondott el Simon András szomszéd, aki sokat segített azzal, hogy kölcsön adott szerszámokat, létrát s amire szükségünk volt. Így szól a történet: A második világháború idején, nagyon sok férfit: fiatalot és középkorút vittek el fogságba az oroszok, és itt Gyergyóban, a vasútállomáson vagonokba zsúfolták őket, és vitték Oroszországba. E jelenlegi épület pincéjében menekült meg több mint 29 ember, és itt tartózkodtak addig, ameddig az oroszok elvonultak. A történetnek van egy túlélője is, aki a harmadik szomszéd az imaháztól. Mikor elmondtam a történetet Ernő testvéremnek, az ÚR azt a gondolatot adta neki: hogyha akkor megmenekült itt ennyi ember a nehézség, a megkínzás és a halál elől, akkor most még inkább legyen ez a hely MENEDÉK-KÁPOLNA, ahol az emberek megmenekülnek az örök haláltól, a kárhozattól, a Mennyország számára.

Ernő tv. végezte a Jákób álmáról (1Móz 28): „Az Úr van itt! Ez a ház Istennek háza, a mennynek kapuja. Azért imádkoztunk, hogy a gyergyói Menedék-kápolnában is mindig így legyen. Az ÚR legyen jelen, és legyen e hely a mennynek kapuja”.

Délutánra Szentegyházáról és Karcfalváról érkeztek fiatalok és szolgáltak. Csíkszeredából is sokan eljöttek Kövendi Levente lelkipásztorral, aki a Mk 13,44 vers alapján hirdette az igét: „Hasonló az Isten országa a szántóföldben elrejtett kincshez”.

A szolgálatát ezzel a mondattal kezdte: „Ernő bácsiék, amikor Csíkba jöttek, akkor is eladták mindenüket, hogy gyülekezeti épületet vásároljanak; és itt, Gyergyóba jövetelükkor is eladtak, amit el kellett adni, hogy megvásárolhassák a szükségeseiket, hogy kincseket keressenek”.

Itt Gyergyóban is az Úrnak sok elrejtett kincse van, de szükség van kincskereső munkásokra is. Imádkozzunk, hogy az Úr küldjön fiatal és energiával teli, erős, buzgó és hűséges „kincskeresőt” Gyergyóba, a meglévő hűséges, tapasztalt, fizikailag bár gyengélkedő, de lélekben szilárd munkása mellé!

Kónya Dénes

Baptista imaház Gyergyószentmiklóson

VISSZHANGOK a Baptista Világszövetség centenáriumi konferenciájáról

Birmingham – Anglia, 2005. július

Vékás Benjámín – Szatmárnémeti

Jó Atyánk különös kegyelme folytán én is részt vehettem a Baptista Világszövetség centenáriumi kongresszusán, Birminghamben.

Rendkívüli élmény volt közel 13000 testvérrel találkozni a világ minden tájáról és erősödni egymás hite által. Néhány, számomra sokat mondó mozzanatot, igei üzenetet szeretnék feleleveníteni bátorításul, mert az öt nap történéseit e néhány sorban visszaadni nem lehetséges.

Elutazásunk előtt nem sokkal az egész világot megrázta a londoni terrortámadás-sorozat. Bátorító levelek és értesítések érkeztek a világ sok tájáról, és a Világszövetség sajtóirodájából: Bizalmunkat Jézusba vetjük, nem engedünk a gonosz megfélemlítésének. Pedig emberileg szólván volt bőven ok a félelemre: ottlétünk alatt 3 bombardát éltünk át, illetve egy tornádó miatt ki kellett üríteni a résztvevők egy részének szálláshelyül szolgáló egyik baptista imaházat. Mintha ezek a tényezők is mind arra szolgáltak volna, hogy elcsendesedjünk és jobban odafigyeljünk az Úr szavára a testvéri találkozón.

A találkozó fő témája: „Jézus Krisztus, az Élő Víz.” Az esti igehirdetések

témái a következők voltak: a megmen-tés vize, az együttérzés vize, a Lélek meglevenítő ereje, a megtisztító víz, a bizonyágtevés. Az esti szolgálatokat a különböző kontinensekről érkezett énekkarok és énekvezetők szolgálata tette színesebbé. Ugyanakkor minden este felvételeket láthattuk egy-egy világrész baptista szövetségének életéből, amely mozzanatok kitekintést és konkrétabb imádkozást tettek lehetővé.

Az esti alkalmakon képekben végigkísérhettük a Világszövetség 100 éves történetét, amely 1905-ben, Londonban alakult. Szép, jó dolog volt betekinteni kicsit a múltba, és okulni az elődök példájából.

Délelőttönként csoportos bibliatanulmány, igeszolgálatok voltak. Terítékre került hitünknek olyan sarkalatos pontja is, mint a bemeletés.

Sok, számomra fontos üzenet hangzott el a kongresszuson. Szeretném, ha ezek az üzenetek nap mint nap meglevenednének, és ahogyan a zárószolgálatban mondta Fausto Vasconcelos, a brazil baptista szövetség elnöke, „tanúja legyek mindezeknek”, életemmel és beszédemmel.

Felemelő pillanata volt a találkozó az ünnepélyes őrsgváltás, amikor Billy Kim, a világszövetség eddigi elnöke átadta tisztt David Coffeynek, a Brit Baptista Szövetség főtthkárának, aki 2010-ig végzi ezt a szolgálatot. A találkozó olyan értelemben is betekintést nyújtott a különböző missziós szervezetek és baptista szövetségek életébe, hogy kiállítást szerveztek, amelyen ezek a szervezetek szórólapokkal, kép és hanganyaggal látták el az érdeklődőket.

Felejthetetlen élménye volt a találkozó az közös éneklés, például, mikor 13000 ember együttesen énekelt: „Zengd Jézus nevét zengd világ, Őt angyalok áldjátok. ”, vagy a többszáz tagú összevont énekkartól hallani Händel Messias oratóriumából a Halleluja-kórust.

Imám az, hogy a hallott és látott dolgok ne csak emlékek maradjanak, hanem valósággá váljanak életemben.

Az esti igehirdetések közül különösen sokat jelentett számomra Rick Warren, kaliforniai lelkipásztor szolgálata, a megtisztító víz témával. Ján 13-ból a lábmosás története alapján különösen 3 dologra mutatott rá testvérünk: Jézus az Atya szemszögéből látta az embert, és a megváltás munkáját. Ez nekünk, az Ő követőinek is rendkívül fontos hívó életünk folyamán. Ugyanakkor nemcsak látásunk kell megváltozzon, hanem a megváltozott látás megváltozott életet eredményez, ami abban mutatkozik meg, hogy a legapróbbnak tűnő dolgokban is követjük a Fiú példáját. Ezután következik mindössze, amit sok keresztyén elsőként emleget: Az Őt követőknek az Úr ígéreteket ad, azokat be is váltja. Kitűnt az is, milyen fontos, hogy feladjuk saját fontosságai sorrendünket, és a Biblia határozza meg, hogy mit tartunk fontosnak. Ennek szemléltetésére az igehirdető saját édesapját hozta fel példaként, aki ács lévén, sok imaház építésében vett részt jókedvűen, égő szívvel. Halálos ágyán, mikor már nem volt tudatánál, egyre a következőket ismételtette: „Csak még egy imaházat... Csak még egyet!” Annyira tele volt az Úr és az Ő népe iránti szeretettel, hogy ebben az öntudatlan állapotban is ez buggyant ki belőle. „Szeretném – mondta az igeszóló, ha utolsó óráimban is az foglalkoztatna: Még egy lelket Jézusnak, még egy lelket Jézusnak!” Elgondolkodtatott, válasza és újbóli odaszánásra késztetett ez az üzenet is.

Az egyik délelőtti alkalom igeszólója Henry Blackaby, a sokunk által ismert „Isten megtapasztalása” című bibliatanulmány szerzője volt. Jn 1:39-43 alapján szólt a bemeletésről. Elmondta többek között, hogy ha Krisztus követőivé lettünk, úgy kell járnunk, ahogyan Ő járt, a bemeletésben is. Kihangsúlyozta, hogy manapság sok „hívó” elferdíti a kereszt üzenetét. Arról beszélünk: Fogadd az Úr Jézust a szívedbe, kövesd Őt, merítkezzél be. Az evangéliumokban Jézus azt mondja: Térjete meg, illetve: Szentlélekkel és tőzzel keresztele. A tűz felégeti az életünkben levő bűnt. Sokan elsiklanak efelett, mondja az előadó, mert nem akarnak radikálisan leszámolni a bűnnel. Holott a Lélek jelenlétének előfeltétele a bűntől megtisztított szív. Ezt jelképezi a bemeletés.

Egyenesen rámutatott arra is testvérünk, hogy sokszor misszió ürügyén hasonulunk a világgal, mondván, hogy jobban megnyerjük az embereket, ha a gyülekezet átveszi a világi gyakorlatot pepitában. Az emberek az ige tükrében kell magukra ismerjenek, a Szentlélek munkája, és a gyülekezetben uralkodó szentség által, nem pedig azt lássák, hogy a hívők, az istentiszteletra járást leszámítva, épp azt teszik, mint bárki más. Az ige szerinti különbség hökkentse meg a világot, ne a hasonlóság. Ebből látják meg a körülöttünk levők igazán Krisztus példáját.

Milyen volt az idei sószóró?

„A hosszú júliusi munkanapok nehezen teltek – kezdi visszatekintését **Bálint Dávid** (Kolozsvár), az idei sószóró koordinátora –, a vizsgaperiódus utolsó napjai pedig mintha örökké tartottak volna, de mindezek ellenére az indulás közeledett. Imával a szívükben és sok-sok kérdéssel az elméjükben... így indult el több, mint ötven fiatal ismeretlen helységekre, hogy egy hétig alig ismeret csoporttal szórja azt a sót, ami az ő életüknek is ízt adott.”

– Hány csoport működött?

– **Bálint Dávid:** Az Úr kegyelméből öt helyre küldhettünk ki sószóró-csapatokat, emellett Szűcs Attila testvér is vezetett egy csoportot Csatárban, Várad közelében. Örülünk, hogy a helységeken utómunka is folyik: a sószórók helyett most más „szórja ott a sót” – testvérek a helyi és a környező gyülekezetekből.

A helységek és a csoportok vezetői a következők voltak: Beresztelke (Szászfőregén mellett) – Dohi Zoltán és Tóth Attila; Farcád (Székelyudvarhely mellett) – Kelemen Sándor; Székelyderzs – Halász Zoltán és Antal Adónia; Csíkszereda – János Levente; Mikóújfalu (Sepsiszentgyörgy mellett) – Bálint Dávid;

– Milyen egy napi program?

– Általában korán keltünk, néhány csapatnak ki kellett utaznia a misszióállomásra. A csoportos áhítat után délelőtt a gyerekekkel, délután a fiatalokkal igyekeztünk foglalkozni, este pedig az evangelizáló alkalmakra került sor, melyekre mindenkit vártunk. Amikor időnk volt, igyekeztünk végigfésülni a helységet és mindenkinek meghívót osztogatni. Családlátogatásokra is gyakran sor került, ismerkedésre és komolyabb beszélgetésekre.

– Hogyan fogadtak titeket?

– A visszajelzések helységtől függően különböznek, mégis általánosítható az, hogy legjobban a gyerekek

A Derzsben szolgáló csoport. A kép a vendégfogadóval, Dénes Mátyás bácsival készült, és a körzet lelképásztorával, Simon Andrásval. Első sor (balról-jobbra): Jessica (egy német árvaházi lány), Radu Emilia, Szabó István. 2. sor: a Simon gyerekek, Kürti Gábor, Antal Adonia, és Halász Zoltán. 3. sor: Gyulai Debóra, Nagy Tünde, Farnas Edit, Simon Andrásné Enikő, Simon András l.p., Dénes Mátyás. Háttul: Kürti Eduárd, Bedő Juliánna.

reagáltak: minden csapatnál eléggé szép számban jelentkeztek. Mindenképp több, mint 250 gyerekszívbe vethettünk el valamit, amit csak Istenünk tud majd életre kelteni.

A fiatalok és az idősebbek már sokkal változatosabban reagáltak. Voltak helységek, ahol rövid idő alatt mély barátságok alakultak ki, máshol elég hidegek maradtak a „furcsa behatolók”-kal szemben. Egyes helyeken komoly ellenállásba ütköztek a sószórók, máshol támogatást tapasztaltak a helység vezetősége, valamint más egyházak részéről is. Mindenhol voltak viszont emberek, akik éheztek az igaz evangéliumot,

még ha először nem is mutattak közeledést.

– Fontos tanulságok?

– A legfontosabb az, hogy a helybeli gyülekezet rengeteget segíthet, vagy hátráltathat a missziómunkában. Voltak helyek, ahol a fiataloknak hatalmas támogatást jelentett az, hogy a gyülekezet összefogva imádkozott a csoportért, máshol viszont a baptista gyülekezet rossz híre elzárta az embereket az evangéliumtól. Ez komoly felkiáltójel mindannyiunk számára!

– Hogyan indultatok haza?

– A testileg-lelkileg fárasztó hét után senki sem ment szegényebben haza, mint ahogy eljött. Hisszük, az Úr ezen a héten is csiszolt és formált az Ő hasonlóságára. Sok jó élménnyel, igazi barátságokkal, megerősödve, és az Úr munkája iránt felbuzdulva mehettünk haza, hogy Isten továbbra is használjon tervében.

Nem tudjuk felmérni mindazt a munkát, amit Isten végzett az emberekben, de tudjuk, hogy minden alkalommal, amikor Istenről beszélhetünk, a legcsodálatosabb kincset adhattuk át nekik.

Kérdezett: Szilágyi László

Tőtös János

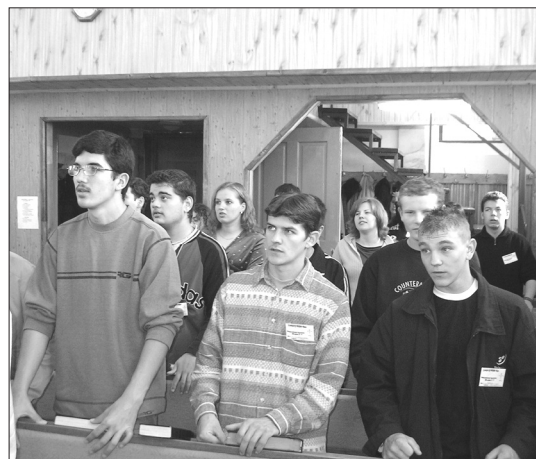
Ne vesszen kárba!

Uram, az időm ne vesszen kárba,
Kérlek téged lényem ifjúsága
Legyek fényed, mely világít széjjel,
Legyek só a te lelked ízével!

(a vers folytatása megtalálható a **Korai eső** c. kötetben.
A könyv hozzáférhető a Szövetségnél vagy a szerző címén)

Ifjúsági találkozó Nagyszalontán

Élj boldogan egy boldogtalan világban címmel ifjúsági találkozó zajlott a nagyszalontai imaházban november 22-23-án. A köv. ifjúságok vettek részt: Arad 2., Feketegyarmat, Szilágyszentkirály, Biharpüspöki, Szentjános, a helybeliekkel együtt 80-an voltunk. Előadást Boros Gyula és Fazakas György lelkipásztorok tartottak, szemináriumot vezetett Kiss Lehel és Borzási Csaba teológus, Szűcs Ottó és János Levente teológusok a dicsőítésben vettek részt. Szombaton a találkozó motójára kerestük a választ: „A boldogság nem cél, hanem következmény. Boldog kapcsolatokban akkor élünk, ha magunkból adunk. Boldogságunk alapja, hogy bűneink megbocsáttattak”. Jó volt tapasztalni a gyülekezettel a vágyódást Isten iránt és imádkozni megújulásért. Hálásak vagyunk a Jó Atyának a változatos eszközökért is, amiken keresztül ő közelebb jött hozzánk: az éneklés, a fúvóskar szolgálata, a vendéglátókkal való beszélgetések. Gellén Ibolya

Roma női konferencia

„Minden faj és nemzet itt képviselve van, egymásra találtunk Jézus Krisztusban” – jutott eszembe az ének, amikor az ákosi imaházba beléptem október 14-én, ahol másodjára került megrendezésre roma női konferencia.

Hét helyről érkeztek testvérnőink, mintegy 170-180-an voltunk együtt. Isten jelenlétét tapasztalhattuk az imaórán, amikor a próbákban való állhatatosságért, majd győzelmes életért imádkoztunk. Rendkívül felemelőek voltak az énekek. Jó volt látni, hogyan munkálkodik Isten testvérnőink életében, tapasztalni az ő csodálatos szabadítását, megújító kegyelmét. Nem tudom milyen lehetett az, amikor a szentek imáitól

megrendült a hely, de éreztem, hogy itt és most mozdul a szívünk Isten felé, megérteni és tenni az ő akaratát.

Bonnie Parker testvérnő a Zsid 12: 1-3 alapján arra hívta fel a figyelmünket, hogy hogyan lehetünk állhatatosak: 1. „Nézzünk Jézusra!” 2. „Együtt másokkal”. A testvérnő igen szemléletesen tárta eléink az akadályokat, amelyek meggátolnak abban, hogy felismerjük és tegyük Isten akaratát. A megkörményező bűnt úgy mutatta be, mint pókhálót és áldozatát, a ránk nehezedő terhet pedig, mint egy nehéz igát húzó állatot. Ahhoz, hogy kitartással fussuk meg az előttünk levő pályát, meg kell szabadulnunk ezektől az akadályoktól.

Bálint Ibolya testvérnő a sunemita asszony történetéből bátorított bennünket. „Figyelemre méltó hogyan

beszélt ez az asszony a férjével: kérte őt, berendezkedett a vendégfogadásra, állhatatossága abban is kitűnt ki, hogy nem elégedett meg tárgyakkal (pl. Elizeus botja), csak Isten jelenlétével, amit abban az időben a prófeta személye jelentett”.

Az igei szolgálatok után bőséges ebéd várt ránk a szatmári testvérnők jóvoltából. A napot evangélizációval zártuk, amelyen Floyd Parker testvér hirdetett igét, magyar nyelvre Vékás testvér tolmácsolta. A samariai asszonyról szólva kiemelte: nem vagyunk olyan mélyen a bűnben, hogy Isten ne tudna kiemelni és megtisztítani. Isten áldja meg az elhangzott ígéket minden résztvevő szívében, hogy gyümölcsöt teremjen az ő dicsőségére.

Kovács Judith

Mitől szép? Mitől jó?

MAGYAR NŐK KONFERENCIÁJA DEBRECENBEN

A főszervező szavaival élve „egy nagy, és ezernyi apró csodának lehettünk tanúi Debrecenben november 12-13-án. A Főnix sportcsarnokban 8 országból (Magyarország, Románia, Szlovákia, Kárpátalja, Vajdaság, Németország, Írország és AEÁ), kb. 50 felekezetből érkeztek magyar nők, lányok és asszonyok, több mint 6000-en, hogy Linda Dillow és társai segítségével egy olyan területről tanuljanak a Mennyei Atyától, amely mindennapos, túlhangsúlyozott témának tűnik a mai társadalomban, amiről azonban keveset tudunk, hogy Isten miért adta nekünk, hogyan működhet áldásunkra és az ő dicsőségére. Ez nem más, mint a házasságban megélt szexuális kapcsolat annak nagyon gazdag érzelmi, lelki és szellemi hátterével együtt.”

Ez a konferencia azonban nem csak a testi, hanem a lelki élet alkalma is volt. Linda és társai: Lorraine Pintus, Becky Harling és Nancy Barton erőteljes, dinamikus előadók, akik őszintén, nyíltan és egyben kellő tapintattal beszélnek erről az érzékeny témáról, miközben igeiek és humorosak. Előadásaikban elevenné tették Isten ígéjének az üzenetét és alkalmazását is.

A debreceni magyar baptista gyülekezetben született meg ennek a konferenciának a gondolata és az evangéliumi testvéregyházak segítségével sikerült megszervezni. Testvéreinknek tulajdonképpen az adta az ötletet egy ilyen témájú konferenciához, hogy „napjainkban a világ teleharsogja üzenetével fülünket, elménket és megpróbálja ezt tenni szívünkkel is.” Ezért elérkezettnek látták az időt, hogy az intim kérdésekről a Biblia fényében halljunk. Két nap alatt, 9 előadásban olyan témákról volt szó, mint:

Mit is jelent az intimitás, vagyis a bensőséges kapcsolat? (Becky Harling)

Mit gondol Isten valójában a szexről? (Linda Dillow)

Hogyan lehetek egyszerre Istennek tetsző, ugyanakkor a testi örömeiket élvező nő a házasságban? (Linda)

Milyen szerepet játszik az értelmem a szexről kialakított véleményemben? (Lorraine)

Hogyan szabadulhatok meg a múltban elkövetett szexuális bűnök miatt érzett büntudattól? (Lorraine és Linda)

Mit tegyek, ha nem vagyok megelégedve saját testemmel? (Linda)

Hogyan maradhatok tiszta egy olyan szennyes világban, amiben élek? (Nancy Barton)

Mi Isten tökéletes mércéje az életemre nézve, beleértve a szexualitást is? (Linda, Lorraine)

Létezik-e életre szóló szerelem és hűség? (Linda és Lorraine)

A debreceni Főnix-csarnok

Naponta rengeteg szexualitással kapcsolatos zavaros üzenet jut el hozzánk, de egyedül Isten Szava mondja el nekünk a teljes igazságot. Hogy miért adta nekünk Isten a házasságon belül a szex ajándékát? Azért, hogy:

- életet tudjunk adni
- a házastársak bensőséges kapcsolatának fenntartása érdekében (Ef 5:31-33)
- az egymás megismerése érdekében
- a gyönyör érdekében (erről sokkal többet beszél a Biblia, mint az előbbi háromról)
- a kísértés elleni védelemként, és
- a vigasztalás érdekében (2Sám 12:24).

Amennyiben nem teljes a viszonyulásunk a nemiségünkhöz, eltorzítjuk azt a képet, amit Isten be akar mutatni Krisztusról és a Gyülekezetéről. Mert, amit Isten tisztának rendelt, azt sajnos a világ beszenyezte. Isten megszentelte, de a világ megsemmisítette és túlhangsúlyozza. Sok keresztyén nő, éppen azért, hogy ne legyen olyan mint a világ, ezt a területet nagyon hátra helyezi a házasságában. Ez is helytelen felfogás.

AZ ISTENFÉLŐ NŐ: ajándék férje számára; vonzó és fogékony az érzék-

szervek által nyújtott örömekre; ki meri fejezni érzéseit; nyitott a változatosságra, gátlásoktól mentes, és ha vannak kérdései, Isten ígéjében keresi a választ. A házasságban nem a szexuális kapcsolat a legfontosabb dolog, de ha nincs rendben, akkor a legfontosabb területté válhat.

Az előadások mellett a dicsőítő csapat által vezetett éneklés is hozzájárult a bensőséges hangulat kialakulásához. Szükséges volt erről a témáról beszélni, amit az is igazolt, hogy amikor alkalmat kaptunk imádkozni erőért a tisztaság megőrzésére, vagy a múltban elkövetett szexuális bűnök miatt érzett büntudat alól való szabadulásért, sok nő szó szerint a földre esett – Jézus lábaihoz –, és zokogva könyörgött az ő bocsánatáért.

Hisszük, hogy „nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinken”, ezért ezen az alkalmon sok nő irgalmat nyert és kegyelmet talált Jézusnál. Ez a tudat kárpótolja a fáradságát és áldozatvállalását minden szervezőnek, előadónak és résztvevőnek.

Szilágyi Lászlóné Borbála

Új lelkipásztor a Barcaságban

Mindig nagy öröm az, amikor a gyülekezet könyörgése nyomán, az Úr hívó szavára egy új munkás beáll az Ő aratásába. Ilyen örömnöpe volt a barcasági baptista testvéreknek október 23-án, Brassóban, Kis Ottó Károly testvér lelkipásztorra avatásán.

Egy éve már, hogy kedves testvérünk a brassói gyülekezet meghívására családjával együtt vidékünkre költözött, és az amerikai Teleios Ministry támogatásával elkezdte a missziómunkát a városunktól keletre fekvő hét csángó faluban. A hűségese szolgálattal töltött év során az Úr igazolta testvérünk elhívását. Felismertük benne Isten közénk küldött emberét, és a szövetség vezetésével együtt eldöntöttük, hogy felavatjuk és kirendeljük őt a missziós lelkipásztori szolgálatra.

Erre a rendkívüli ünnepre összesereglett a környék testvérisége és azok a barátok, akikkel Ottó testvér eddig kapcsolatba került. De jöttek vendégek testvérünk szülőföldjéről, Sarmaságról és a támogató missziós szervezet részéről is.

Az alkalmi igét Floyd Parker, a Teleios Ministry igazgatója hirdette az 1Pt 5:1-11 alapján, hangsúlyozva a pásztori szolgálat alapelveit és ezek gyakorlati alkalmazásait is. Ottó testvér bizonyosságtételét és hitvallását követően Mike József, Fekete Csaba, Floyd Parker, Borzási István, Kiss Zoltán és Borzási Gyula lelkipásztorok imádkoztak érte kézzel, majd köszöntések hangzottak el.

A délutáni székfoglaló igehirdetésben, a Fil 2:5-11 alapján Kiss testvér azon vágyát osztotta meg velünk, hogy krisztusi indulattal, lelkiülettel szeretné végezni a szolgálatot: nem függetlenül, hanem Krisztus irányítása alatt, az ő Testével, a Gyülekezettel együttműködve, nem tekintve zsákmánynak semmilyen korábbi áldást, jobb körülményt. Önzetlenül, áldozatkészen, emberközelből akar szolgálni azok felé, akik közé Isten küldte, felvállalva sorsukat, gondjaikat és örömeiket.

Azért imádkozunk, hogy ez egyre inkább megvalósuljon mindannyiunk életében és szolgálatában. **Mike József**

Kis Ottó Károly avatása

Lelkipásztor-avatás Kovásznán

Október 16-án került sor a körzet meghívott lelkipásztorának, János Csabának az avatására. Testvérünk már ez év áprilisában Kovásznára költözött feleségével, Mónikával és hat éves kislányukkal, Rebekával, és bekapcsolódott a gyülekezeti munkába.

Az ünnepély reggelén imára Fejér Sándor (Kovács) és Colceag Gábor (Sepsiszentgyörgy) testvér buzdított. A körzet ügykezelő pásztorának köszöntése után Dr. Simon József lp. (Nagyvárad) az Ézs 6,1-8 alapján tartott igehirdetést. János Csaba testvér bizonyosságtételében beszámolt Kémeren, majd Nagyváradon töltött gyermekéveiről, megtéréséről, a szolgálatra való elhívásáról, Sisák Mónikával való házasságkötéséről, a Budapesti Teológiai Akadémián töltött éveiről, és a kovásznai körzetben való szolgálat elfogadásáról. Az avatásnál kézzel, imádkoztak érte: Borzási Gyula, Simon József, Veress Efraim, Fejér Sándor és Kiss Zoltán.

Az új pásztort köszöntötték a vasárnapi iskolások, Veress Efraim lp. Barótról (Gal 1,15-16), a román baptista gyülekezetből Sintoiu Viorel lp. (1Tim 6,11, Zsid 13,17), a lelkipásztor feleségek és a nőszövetség nevében Kiss Judit. A délelőtti alkalmat Borzási Gyula brassói lelkipásztor szolgálatára zárta (Zsolt 80).

A finom és ízletes, több fogásos, közös ebéd után folytatódott az ünnepség. János Csaba testvér a Zsolt 67,1-7 alapján hirdetett igét, ami után köszöntések hangzottak el a következő testvérek részéről: Fejér Sándor gyülekezeti vén - Kovács (Zsid 12,14); Szakács Annamária költemény, Simon József lp. (ApCsel 20,24) Bogyó Eszter - Sepsiszentgyörgy (1Krn 28,20 Hab 2,1), Erdő Zoltán gyülekezeti vén Ürmösről (Ef 1,3-4, 1Kor 15,58) és Kiss Zoltán lp. Sepsiszentgyörgyről (1Sám 13,14/b). A záró igeszolgálatban Veress Efraim lp. a Jel 21,3-7 alapján hirdette Isten ígését. Az alkalom ének-zenei részét Pápai Efraim és Rákossy Norbert vezették a sepsiszentgyörgyi fiatalokkal, akik szép szolgálatot végeztek.

Magasztaljuk Istent azért, hogy a sok imádságra feleletként fiatal munkaerőt küldött a körzetbe, amelyhez három kis gyülekezet Kovács, Szörce és Tamásfalva tartozik. A taglétszáma ugyan kevés - 32 tag (ennek is nagy része kisnyugdíjas és munkanélküli) - de hisszük, hogy az a munka, amit felavatott testvérünk és a gyülekezetek végeznek, nem lesz eredménytelen és hiábavaló. Imádkozzunk érettük, hogy a munkát mindig örömmel végezhesse és hogy az Úrtól kapott missziós látása megvalósulhasson, Isten neve dicsőségére. **Kiss Zoltán**

János Csaba avatása

Ketten a startnál

Szeptember 25-én különleges örömnépe volt a Maros megyei gyülekezeteknek. A népes ünneplő gyülekezet (több mint 350 személy) együtt örvendhetett Kelemen Sándor és Tóth Attila lelkipásztorokkal, akiket ezen a napon avattak fel. Kelemen Sándor a marosvásárhelyi gyülekezet és körzet társlelkipásztora, Tóth Attila a szászrégeni gyülekezet és körzet lelkipásztora lett hivatalosan is.

A délelőtti istentisztelet imaáhitattal kezdődött, melyet Kis Ottó (2Móz 29,1-9) és Jakab Péter (Zak 3,1-7), az avatandók volt teológus társai vezettek. Igehirdetéssel Borzási Gyula lelkipásztor szolgált az ApCsel 13,1-5 alapján. Testvérünk hangsúlyozta, hogy a felolvasott igében szereplő két lelkipáshoz hasonlóan a mai szolgálattevők is a Szentlélek kiválasztottai és a gyülekezet megbízottai kell legyenek.

Életrajzuk rövid ismertetése és kikérdezésük után az avató bizottság tagjai kézzel és szóval kívánták mennyei

Atyánk áldását az ifjú lelkipásztorokra. Ezt követően köszöntések hangzottak el a marosvásárhelyi és a szászrégeni gyülekezet, valamint a jelenlevő lelkipásztorok részéről Boros Róbert, Kis-Juhász Vilmos, Máté Miklós, Dóczi György, Péter István, Tóts János testvérek fejezték ki örömeiket és jókívánságaikat.

A délelőtti istentisztelet után az ünnepély közös ebéddel folytatódott. A délutáni istentisztelet keretében az új lelkipásztorok (Kelemen Sándor Jn 13,34-35, Tóth Attila Fil 2,5-11) szolgálatán kívül a sarmasági magyar- és cigány-, valamint a székelyudvarhelyi gyülekezet részéről hangzott el köszöntés. A délutáni istentiszteleten evangélizációs jellegű igehirdetéssel id. Veress Ernő lelkipásztor szolgált az Ef 2,8-10 ígéréséből. „A kegyelem Isten szeretetének és hatalmának megnyilvánulása, minden méltatlanságunk és tehetetlenségünk ellenére”. Az alkalom ünnepi hangulatához hozzájárult a sarmasági és marosvásárhelyi összevont énekkar, valamint a Székelyudvarhely környéki fúvószenekar. Az Úr tegye áldássá a két frissen avatott lelkipásztor életét és szolgálatát!

Kelemen Sándor II. avatása

Tóth Attila avatása

Német baptisták romániai turnéja

2002 októberében ismerkedtünk meg Hans-Jürgen Arendt testvérrel, a német baptisták országos férfikarának karmesterével és énekesével, amikor a dél romániai baptista gyülekezeti szolgálatuk után magyar hallgatóság előtt is énekeltek az Érmihályfalvi Művelődési Házban és az Ippi Baptista Gyülekezetben. Testvéreink idén ismét ellátogattak országunkba és szolgáltak Szebenben, Rovinaron, Gyulafehérváron és máshol. Első szolgálatuk magyar gyülekezetben Zilahon volt szeptember 29-én.

Igét hirdetett Emil Schwietzki testvér, témája a boldogság volt. Rövid biznyságtételekre is sor került. A 36 tagú, több mint 20 német baptista gyülekezetből érkezett énekes örömmel, buzgón szolgált. Szeptember 30-án a Krasznai Baptista Gyülekezet látta vendégül a német hittestvéreket. A Kémeri Baptista Gyülekezet volt a következő szolgálati állomás október 1-én. Itt is áldásos volt testvéreink szolgálata. Vasárnap délelőtt Nagyfaluban magasztalta a férfikar az Urat. Minden gyülekezetben arra is sor került, hogy a helyiekkel együtt is dicsérjék Istent.

A német testvérek autóbusza közös ebéd után az énekesekkel együtt Nagyfaluból a román-magyar államhatár felé indult, hogy estére megérkezzen Nagyvársányba, az ippi gyülekezet partner gyülekezetébe. Itt is tömeg várta testvéreinket az imaházban. A sok szolgálat, utazás nem volt érezhető testvéreinken, lelkesen hirdették az igét, biznyságot tettek, evangélizáltak, énekeltek. Mindenható Urunk a Szentlélek munkája által szolgáltatassa Isten neve dicsőítésére az elvégzett lelki munkát, valamint a hallgatóság és a gyülekezet javára.

Gergely Pál, Ipp

Háromszék

Első alkalommal tartottunk imnapot Kézdivásárhelyen, ahol néhány éve alakult baptista gyülekezet. Ez a kis magyar város Erdély peremén terül el. A délutáni órákban többen összegyűltünk Csernátonból, Márkosfalváról, vendégeink voltak Csíkszeredából, Hargitai Táborból és Püspökiből. Bizonyágtevéseket és egy verset hallgattunk meg, majd a megadott témákért imádkoztunk. Egy előadást hallottunk Pap Magdi székelyföldi missziómunkástól. A lelki vakságunk zavar-e minket? Kinek lát Isten engem? Látni szeretném a környezetem? Hogyan kell lássam Isten szemével a jövőmet? Nem üresbe nézünk, nekünk jó reménységünk van, mert nem rosszat, hanem jót tervezett rólunk Isten.

Este a sepsiszentgyörgyi testvérnőkkel folytattuk az ünneplésünket, ahol szintén megérettük az Úr jelenlétét. A lányok is szolgáltak, egy rövid jelenetben szemléltetve azt, hogy mit látunk, illetve mit nem látunk meg a gyülekezetben az összejöveteleken, ami nagyon tanulságos volt. Pap Magdi szolgálata itt is elhangzott, az Úr üzent rajta keresztül hozzánk.

„A Föld figyelmeztet” címmel egy beszámolót hallottunk Gyenge Gabriellától, ami nagyon érdekes volt. Ha a szemünk nyitott, látjuk mennyire közel van az Úr Jézus visszajövetele, erre figyelmeztetnek katasztrófák. A helyi lelkipásztor elmondta, hogy melyek azok a dolgok, amelyek az embert megvakítják: az Isten szava iránti engedetlenség, a gyűlölet, a pénz szerelme, a nagyravágás és e világ istene. Majd arról is említést tett, hogy hogyan kaphatunk, és hogyan maradhat meg lelki látásunk. A Jézussal való találkozás, az engedelmisség és a szemgyógyító ír használata által.

Mindkét helyen szeretetvendégséggel zártuk az alkalmat, ahol sütemény és tea mellett még elbeszélgettünk. Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy itt Székelyföldön vannak nők, akik szeme és szíve megnyílt, és látják az Urat. Imánk az, hogy itt Háromszéken is adjon az Úr még megújulást, és megtéréseket, hogy új szemekkel lássuk a mi Megváltónkat és a körülöttünk élő embereket.

Kiss Zoltánné

Székelyföldi testvérnők

Nagybánya

A nagybányai körzetben mi testvérnők egybegyűltünk az ideai imnap alkalmából is, hogy kifejezzük az Úr iránti hódolatunkat, hálánkat, és imádságainkban megemlékezzünk a világ kontinensein élő testvérnőkről, azok szükségéről. Ima-mozzanataink között, egy földgömbön megkerestük a soron következő kontinenst, mindenki szabadon elmodhatta az adott égtájon élő testvériségről információit, imatémáit, melyeket csatoltunk a megadott imatémákhoz. Különös szeretettel imádkoztunk az Ázsiában munkálkodó misszionárius testvérnőnk, Z.Z. szükségleteiért, munkálkodása áldásosságáért. Megtapasztalhattuk mindezek közben az imádság közösségünkre gyakorolt összetartó, összehangoló erejét, mely mindannyiunk lelki épülését szolgálta.

Kovács Ágnes

A nagybányai testvérnők

Lóna

Isten kegyelméből a lónai testvérnőknek egy csoportja megtarthatta a baptista nők világimanapiját, együtt Bálint Ibolya testvérnővel. Felemelő érzés volt körülölelni imáinkkal az egész világon élő baptista nőket, akik különböző problémákkal küszködnek, megpróbáltatásokban élnek. Számunkra is hasznos volt az imádkozás, mert épültünk általa. Kapcsolódva a vezérgondolatunkhoz, „Új szemekkel látni”, szeretném ha meghallanánk Isten mennyei üzenetét, és magunkévá tennénk az igét: „szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss” (Jel 3,18b).

Halász Mihályné Johanna

Nagyvárad

Örömmel a szívünkben tartottuk meg a baptista nők világimanapiját a Nagyvárad-Belvárosi gyülekezetben. Jelen voltak a roma, a rogériuszi és betlehemi gyülekezetből is a nőtestvérek. Énekszámmal kezdtünk, majd Molnár Ágnes imádkozott. Bevezetőt mondott, majd az adott témák alapján Szász Erzsébet testvérnő idézte az ApCsel 16:11-15 verseit. Minden téma után néhány testvérnő imádkozott, és egy alkalommal hármas-négyes csoportokban mindnyájan imádkoztunk. Összejövetelünket színesebbé tette Pardi Matild testvérnő gitárszolgálata és Székely Ibolya testvérnő énekszolgálata. Adakozásunkat az Úr megáldotta, szép összeget tudtunk összegyűjteni, amit elküldtünk a rászorulóknak. Az ünnepséget szeretetvendégséggel zártuk. Mindenért az Úr legyen a dicsőség. Finta Terézia

KÖLCSÖNADOTT GYERMEK

*„Elengedem egyik gyermekemet
látogatóba - szólt, röpke időre.
Míg szíve dobban, majd a tiétek,
s elsodor parttalan könny-patak tőle
hat-hét vagy húsz-huszonkét év után.
De addig is! Gondoznátok-e nékem?
Adnátok-e otthont, míg oda van,
míg eljövök érte újra az égen,
hogyan hazavigyem? Lebbenő szél lesz,
májusi hó, almavirágnyi idő
kicsi sorsa, de bánatotokban
vigasz az emlék s szavam tán békítő:*

*Miért is hagynám ott közöttetek?
Egy napszállatkor mindenki visszatér.
Gyermekemet csak tanulni küldöm:
van, mit csupán az ért, ki arra lent él.
Széttelintettem hát a földtekén,
bölcs és türelmes oktatót kerestem,
s úgy találtam, porban baktatók közt,
nem lenne eszközöm más, csak ti ketten.
Teljes szívvel tudjátok szeretni
gyermekem, nem nézve kárba ment erőt,
s nem gyűlölve engem, ha úgy tűnik,
visszakértem tőletek idő előtt?”*

*Véltem hallani, amint így szólnak:
„Atyánk, legyen meg a te akaratom!
Az örömrért, mit gyermeked jelent,
elvallaljuk a bánat-kockázatot.
Szívünkbe zárjuk, kit tőled kaptunk,
gyengéden óvjuk, hordozzuk, tanítjuk.
A boldogság, mit megkóstolhatunk,
édes lesz, köszönjük hát. S visszaadjuk
őt, ha jönnek érte angyalaid
bármilyen korán, és elvisszadjuk
a könnyeket, a fájó bánatot.
S ha lehet, megpróbáljuk megérteni.”*

Ismeretlen szerző

*A költemény Carol Oldham:
Kölcsönkapott gyermek
c. könyvéből idézve*

2005. **d**ecember

Október 8-án a nagyvárad-i temető városi kápolnája előtt a sárguló lombokon átszűrődő őszi napsugár fűrésztötte bágyadt fényében a **Horváth Eszter** kicsiny, fehér koszorúkkal borított koporsóját, amit a fájó szívű szülők és nagyszülőkkel együtt népes gyülekezet állt körül.

A Horváth Ferenc és Ildikó, Szilágy-erkeden szolgáló lelkipásztor házaspár első gyermekét, Eszterkét, súlyos szívbetege után, öt éves korában vette magához a Jó Pásztor, hogy többé ne legyen része szenvedésben és kórházi beutalásban, hanem örök gyógyulás és vigasztalás fogadja őt, mennyei otthonunk ölen.

A temetési istentiszteletet Simon József testvér kezdte meg imával, miután Giorgiov Adrián testvér, aki a gyászistentiszteletet vezette, szólt röviden az elhunyt életéről. Ezt követően a következő testvérek hirdették a vigasz-

talás ígét: Borzási István az 1Pt 1:3-4, Király Tibor a Lk 18:15-17 és Giorgiov Adrián román nyelven a Mk 5:32-42 igék alapján. A kápolnánál az istentiszteletet Vass Gergely testvér imája zárta. A nyitott sír előtt Kovács Gyula testvér imádkozott, miután Bálint Pál testvér a Jel 11:11-12 alapján adta át az Úr üzenetét. Az igei szolgálatokhoz a Bokor Barnabás és Borbély Ferenc testvérek vezényletével találóan csatlakozott a nagyvárad-i énekkar felemelő szolgálata, szívhez szólóan hirdette földi életünk múlandóságát és mennyei hazánk örök dicsőségét. Az alkalom Kiss Zoltán testvér imájával végződött.

Szerető Jó Atyánk áldott keze kötözzön, gyógyítson és vigasztaljon minden gyásztól megtört fájó szívet, a szolgálatokért pedig, amiben akár a vigasztalás éltető szava, akár a készenlétre sürgetés ébresztő üzenete csendült fel, az Uré legyen a dicsőség.

Király Tibor

Nekrológ

Horváth Eszter, 2000-2005

Lelkipásztor-családban született első gyermekként 2000. május 17-én Nagyváradon. Várva-várt gyermek volt, érkezését öröm vette körül. Rövidre szabott életét azonban beárnyékolta a betegség és a szenvedés. Néhány hónapos korában jelentkeztek betegségének első tünetei. Hat hónapi kórházi kezelés és kivizsgálás után derült fény betegségre: szív-, tüdő- és szemrendellenességre. Isten vezetése által nyílt lehetőség budapesti kivizsgálásokra, ahol nyilvánvalóvá lett betegségének súlyossága. Négy évi rendszeres felülvizsgálat után derült ki, hogy a gyermek gyógyíthatatlan beteg.

Kedves kis lénye vidámságot sugárzott maga körül. Érdeklődő természetéből kifolyólag sokat kérdezősködött, gyakran kérdezte: hol lakik az Úr Jézus, milyen a mennyország, és hogyan lehet odajutni? Az is érdekelte: hogyan költözik az Úr Jézus a szívünkbe, és hogyan bocsátja meg a bűnöket? Szívesen hallgatta a bibliai történeteket. Kedvencei közé tartoztak a Dávid és Góliát története, Eszter és Jónás élete. Könnyen tanult meg kívülről többszakaszos verseket, történeteket, énekeket. Szívesen énekelte: „Jézus szeret minden kicsi gyereket”, „Újra itt a szép karácsony”, „Indul már a vonat...”.

Nagyon kedvelte és kereste a gyermekek társaságát. A szilágyerkedi gyermekek között jól érezte magát. Óvodába is nagyon vágyott, ám egészségi állapota nem tette lehetővé, hogy óvodába járhasson. Gyakran kérdezte: „Ha kettőt lépek, akkor bevesznek az óvodába?” Egy óvodai évvárón néhány órát az óvodában töltött, és ez nagy örömet jelentett számára.

Nagyon sok odafigyelést, vele való törődést igényelt. A szülői, nagyszülői gondoskodáson túl az isteni vezetés is megnyilvánult életében. Budapesten műtötték a jelentkező agytályog miatt. Szervezete azonban nem tudta a fertőzéssel felvenni a harcot. Rettentő fájdalmát morfiummal enyhítették. Tudata azonban halála napjáig, október 6-ig tiszta volt. Isten lehetővé tette, hogy hazai környezetben, a családtagokkal még egyszer találkozzva fejezze be földi életét.

Kedvenc hófehér selyemruhába öltöztetve búcsúzott a földi élettől. Nagyon tetszett ugyanis neki a menyasszonyok fehér ruhája, és várta a napot, amikor menyasszony lehet. Sokszor kérdezgette: „Én is leszek menyasszony?” Elköltöztéskor megadatott nekünk, szüleinek, hogy a kezét foghassuk. Most az a reménység tölti be szívünket, hogy odaát Jézus Krisztus fogta meg kezét, és megajándékozta azzal a fehér ruhával, melyre annyira vágyott.

Horváth Ferenc és Ildikó

Karácsonyfa és a seprű, avagy egy héttel az ünnepek után

Késő este van. A kislányom oldalára fekvé elaludt a szőnyegen. Izzadt szőke hajtincsei kócosan tapadnak kipirult arcához, homlokához. Maszatos kezében ragacos csoki darabot szorongat. Körülötte szerteszét heverő játékok fájdalmasan színes összevisszasága. Mintha egy levonult természeti katasztrófa képét látnám miniatűr méretekben.

Előttem egy feldöntött teherautó hevert keréknélküli tengelycsonkját mutogatva. Rajta, keresztben, egy végtagjaitól megfosztott tarka kócbaba hasalt. Borzas feje élettelenül bicsaklott a mellére. A gyomrába épített elektromos szerkezet rekedtes hangon mindegyre „mamát” szölongatta... A szürkén kanyargó játékvonat síneit egy vattával tömött elefánt mozduatlan teste barikádozta el. Jobbra is balra is kisiklott vasúti kocsik heverték szerteszét. A kis feketére-sárgára festett famozdony, a romba dőlt viadukt egyik épen maradt pillérének a legfőcsúcsán egyensúlyozott, azon tűnődve, hogy alávesse-e magát vagy mégsem. A szőnyeg közepén, a jelmeze után ítélve egy piaci kofa szerepébe kényszerített sárga oroszlán trónolt, igen furcsa pózban, nem is az uralkodást, hanem eredeti státuszához méltatlanul, a fejenállást gyakorolta.

Fejre állított világban a fején álló király! Nem is annyira idegen ez még a mi világunkban sem.

Ehhez a tragikomikus látványhoz a fény- és hangeffektust a karácsonyfa ágaira tekergetett, színes villanylámpácskák villanásai szolgáltatták, s közben egy ócska, karácsonyinak titulált sláger dallamát intonálva hozzá – hamis műhangon – már milliomadikszor. Határozott mozduatlal kirántottam a fali csatlakozóból a roppant zavaró szerkentyű kábelét. Simogató csend és bársonyos sötétség terült szét mindenre. Rám is.

Ültem a sötétben. Bennem képek és kérdések viaskodtak egymással egy jó ideig. Kezem a villanykapcsolót keresgélte a sötétben, s egy nehéz sóhaj kíséretében felkapcsoltam azt.

A bántóan éles megvilágításban még elkeserítőbb volt a látvány. Lehajoltam a kislányomhoz, fölnyaláboltam, majd a fekvőhelyére tettem, úgy ruhástól. Kezem a seprű után nyúlt, hogy megszüntessem a káoszt. Lendülettel terelgettem egy irányba mindazt, ami eléje került. Zörgő sztanio, pattogva guruló dobókockák, égszínkék szemmel pislogó babafejet, gazdátlan kezek és lábak garmadáját, felszedett sündarabokat, mozdonyt, egy-egy párja nélküli zoknit. Jókorá szemétkupac lett a sok drága ajándékból.

A látvány hozta a kérdéseket: Érdemes volt annyi verítékkal megkeresett pénzt ölni az ajándékokba? Miért romlik el, ami szép és drága? Talán nem eléggé jól válogattam meg őket, azért mentek tönkre? Mindenféle karácsonyi ajándék így jár? Eszembe jutott Murrphy törvénye: „Ami elromolhat, az előbb-utóbb el is romlik!” – de azért ez sem vigasztalt.

Valami megszólalt bennem: „Ki kellene válogatnod, ami még menthető!” Ujjaimmal tétován turkálni kezdtem a szemétkupacban. Nocsak, ennek a jobb karnak megvan a bal társa is! Vajon hol lehet a törzse? Rövid keresés után az is előkerült. Egy csavaró mozdulattal bekattintottam a megfelelő helyre az amputált végtagot. „Pompás!” – ujjongtam föl hangtalanul, és letelepedtem a

Grafikák: Szűcs Enikő, Temesvár

szőnyegre. Egészen föllelkesültem, amint egyre-másra sikerült helyreigazítanom a kido-básra ítélt játékokat. Gyönyörűséggel sorakoztattam föl őket a karácsonyfa alá. Legszívesebben a szürke elefánt (hátrahajló ormányával, mintha tisztelegne!), mellette egy nagy barna maci feszített, aztán következett a különböző nagyságú és nációnjú babák tarka társasága. Mellettük a gépjármű parkot sorakoztat-

tam föl: autók, dzsipek, sport-

kocsik, indulásra kész mindahány. A játékvonat sínei is ott kanyarogtak, egymáshoz illesztve, hiánytalanul. A fölüljáró biztonságosan megépítve, a jelzőablák a helyükön, a pályamester és az állomásfőnök úgyszintén, mind arra vártak, hogy elinduljon a vonal végéről a csillogó famozdony, maga után húzva a sárga-zöld-kék szerelvényt.

Szemem a megfogyatkozott szemétkupacra révedt, majd vissza a karácsonyfa oltalma alatt pihenő játékseregbe. Szívemmel hallani véltem, amint tele torokkal zengtek: „Magnificat Domini spiritus mea!” „Magasztalja lelkem az Urat” (Lk 1: 46-55).

Nekem újra karácsony lett azon az estén. A meggyógyult, helyreigazított játékok azt súgták, hogy Isten nekünk – meghajszolt, ráncos homlokú gyermekeinek is tud karácsonyi örömet szerezni. És nem csak egyszer. Hej, de rég volt – de mégis igaz volt! – amikor Istennek az a szalmára odacsomagolt Ajándéka nagyon drága lett a számodra! Az örömtől alig bírtál elaludni. Hogy babusgattad, lested minden szavát, kerested a tekintetét. Szeretted Őt és szép volt a számodra!

Hol van most Ő? Mit tettél vele? Játékszerednek tekinted, és úgy bántál el vele, mint a kislányom a babájával? Talán megpróbálsz a fejére állítani, hogy igazodjék a te világodhoz?

Annak a szemétkupacnak a közepén, amit az életednek nevezel, ahol az erődből talán már csak az alvásra futja, amikor kifulladásra meg-megállsz, Isten a nagy Ajándékozó meg akar látogatni téged. Rendbe akar rakni. Megengeded-e neki? Ehhez nem kell megvárnod a jövő karácsony!

Ifj. Domokos Ernő, Goroszló

Szilveszter éjszaka

A GYERMEK MEGSZÓLAL

karácsonyra

Csikorog a talp, csúszik a jég,
szakadoznak a hófellegek.
Ma ne siess, érted jöttem el,
hogy elűzzem a félelmeket.

Az aggodalmak ostorait
kettétöröm, többé nem vernek,
mert itt vagyok. Nyisd ki a szemed
és eliszkolnak a félelmek.

Ne rettegj többé, ne, semmitől,
hidd el, biztonságban vagy velem.
Hogy Gyermekek vagyok, láthatatlan?
Csak tőlem múlik a félelem!

Amikor senki sem segíthet,
mikor körbejár a józan ész,
mikor gyötör a lassú idő,
kiálts értem, s eljövök, ha félsz,

Mert élned kell – ez parancsolat –,
azért jöttem, hogy bátor legyél.
Jézus vagyok – minden reményed,
nem angyal –, én mondom: Már ne félj!

Háló Gyula, az Örökös megérkezés c.
kötetből, Dunaharaszti, 2003.

Három gyerek egy kedves hívő családban. A két kicsi még óvodás, és még soha nem láttak eddig tűzijátékot.

Éjfél után petárdák százainak pattogása töri meg a csöndet, a kutyák is elfelejtenek ugatni félelmükben. Aztán az égen fényes fénycsóva, színes csullag-zuhatag teríti be az éjfélieget. Tűzijáték a javából. A felnőttek szemének pár percnyi sziporka, ragyogás, illúzió.

De a két gyerek arra gondol, amit eddig hallott: Jön vissza az Úr Jézus. Szerintük ez most van. Berohannak a szobába, térdre vetik magukat a kiságyuk előtt és imádkoznak: „Úr Jézus, vigyed magaddal aput és anyut, tatát és mamát, Rudit, a szomszéd nénit és a rokonokat”.

Senkit nem hagy-
nak ki a sorból, aki kis
gyermekszívükbe csak
belefér. A négyéves
Zsolti közben bevallja
minden vétjét:
„Bocsáss meg Úr
Jézus, hogy felborított-
tam..., hogy eltörtem a kisautót..., hogy összefirkáltam, hogy...”.

S míg anyukáék még az imaházban vannak, otthon folyik a bűnvallás és a bűnbánat. A nagymama szólni sem bír a meglepetéstől, és ámulva nézi a két gyermeket és ezt az igazi bűnbánatot, ami nagyon is ránk férne.

Ó, ha mi felnőttek is ennyire komolyan vennénk azt, hogy jön vissza az, Aki eljövendő – és mély bűnbánatot tartanánk –, bizonyára a 2006-os év békésebb, boldogabb és áldottabb lenne.

Solczi Klára, Egrespatak

Szolgálattevők figyelmébe

Karácsony-nagyheti igék (december 19-24.) „A TESTTÉ LÉTEL...”

19. H. ...ÍGÉRETE: „gyermek születik, fiú adatik” **1Móz 3:15, Ézs 9:6-7**

20. K. ...SZÜKSÉGESSÉGE: „a törvénynek lehetetlen volt” **Róm 8:3**

„Mert lehetetlen, hogy a bikák és bakok vére eltöröje a bűnt” **Zsid 10:1-10**

21. Sz. ...CSODÁJA: „Mi módon lesz ez?” „az Istennél semmi sem lehetetlen” **Lk 1:26-38, 2:17-19, 1Tim 3:16a**

22. Cs. ...CÉLJA: „Hogy a törvény alatt levőket megváltsa” **Gal 3:4-5**

23. P. ...ÁLDÁSA: „örök időességet” **Zsid 5:7-9**

24. Sz. ...MEGVALÓSULÁSA: „és az íge testté lett” **Lk 2:6-7, Jn 1:14-18**

Ünnepi imaórai igék

25. V. Adjunk hálát Istennek a Krisztusban megjelent kegyelmi ajándékáért - **Róm 6:23** (a vezérfonal szerint)

26. H. Könyörödjünk, hogy a Békesség Fejedelmének uralma győzedelmeskedjen a háborúskodással és erőszakkal telt világunkban!
- **Mik 5:5a, Lk 2:14**

27. K. Adjunk hálát a Jézus Krisztus szegénysége által nyert gazdagságért! **2Kor 8:9**

Istentiszteleti ige: **AZ EGYSZÜLÖTT FIÚ TISZTELETE - Zsolt 2:10-12, Mt 2:11**

31. Sz. Óév esti imaóra

Emlékezzünk a múltra - **Ézs 63:7-10, 15-17**

- hálaadással: **7-9. v.**

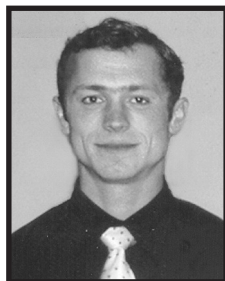
- bűnbánattal **10. v.**

- könyörgéssel **15-17. v.**

A sorozatot összeállította: **Király Tibor**

Akik hazamentek

Temetés Szilágyszentkirályon – Megrendült szívvel vettük tudomásul, hogy Isten ígéjének igaza van: „csak egy lépés van köztem és a halál között”, amikor megtudtuk, hogy **Csapó Gedeon** egy tragikus autóbalesetben szeptember 4-én, életét veszítette. Gedeon a Csapó családban négy fiúgyermek közül másodikként született. Úgy emlékszünk rá, mint aki egy kedves, tetterre kész, életerős fiatal volt. Nagyon szeretett énekelni és zenélni az ifjúsággal. A Jóisten úgy látta jónak, hogy 25 évet adjon neki ezen a földön. A temetése szeptember 13-án volt Szilágyszentkirályon. A több száz gyászoló előtt a vigasztalás ígéjét Király Tibor, ifj. Budai Lajos, Bándi Sándor, és román nyelven Péter István lelkipásztorok hirdették. A temetőkertben Gáll Győző és Fazakas György szolgáltak. A szilágyballai ének- és zenekar megható énekekkel szolgált. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot. *Fazakas György*

Hideg, szeles, őszi nap délutánján, október 17-én temetési istentisztelet volt Kémeren. **Balla Csompó Eszter** testvérnőt 71 éves korában hívta haza az Úr. Családtagok, rokonok, részvétnyilvánítók vették körül a koporsót. A háznál az ígét Gergely Pál lelkipásztor a Zsolt 90:1-2 és a 2Kor 5:1 versek alapján, Szilágyi József diakónus testvér pedig az 1Tim 6:6-9 versek szerint hirdette. A temetőkertben id. János Imre gyülekezeti előljáró a Fil 3:20-21, valamint a 2Kor 5:10 versek által szóló vigasztaló szavakat. Az istentiszteleten az időjárás kellemetlenségek ellenére mind a fúvóskar, mind a gyülekezet vegyeskara szolgált. Isten adjon vigasztalódást a családtagoknak, gyászolóknak, sok áldást az ige hallgatóinak. *Gergely Pál, ügyintéző lp.*

Szeptember 7-én volt **Veress Endre** testvér temetése Kiskőrösön (Magyarország). Az Úr 72 esztendő adott a vándorútra, amely Mocsoján kezdődött, majd Lupény, Nagyfalva, Zilah, Arad és Kiskőrösön át vezetett a dicsőség országába. A kápolnánál Lakatos Ottó, a kiskőrösi gyülekezet előljárója szolgált az És 40:5-8 igékből, és Veress Efraim, székelyföldi lelkipásztor az 1Móz 13-22 igékből szolgált, hangsúlyozva a bűn ítéletes következményeit és a szabadulás egyetlen lehetőségét, valamint a feltétlen engedelmisség szükségességét. A sírkertben Tőtös János szolgált a Jel 14:13 alapján, hirdetve, hogy igazi boldogság vár a halál után, ha Krisztusban élünk. Az Urat dicsőítő és vigasztaló énekekkel a helyi gyülekezet énekkara és férfikara szolgált. A népes család és gyülekezet mellett többen eljöttek Erdélyből, és az Erdélyből áttelepültek közül a temetésre. Mennyei Atyánk vigasztalja meg az özvegyet és a gyászoló családot. (Veress Endre testvér első felesége, Lakatos Ágnes, 1998 november 29-én költözött az Úrhoz Aradon.) Lejegyezte: *Lakatos Ottó és Tőtös János*

Mély fájdalommal gyűltünk össze **Bak József** temetésére Újvárosba, szeptember 24-én. Urunk 42 évet adott testvérünknek, és bár testében az agytumor nagyon

kínózta, lélekben tisztult, készült Urával való találkozásra – feleségének hűséges és szerető gondviselése folytán. Körülbelül egy éve a gyülekezet tagja, és mélyen meghatott mindenkit Istenhez való ragaszkodása. Ez példa értékű nekünk. A gyászistentiszteleten vigasztaló igéikkel szolgált a helyi református lelkész, Szűcs Sándor lelkipásztor és Kovács Barna gyülekezeti vén. A szatmári énekkar szép számban jött el, és felemelő énekeikkel segítettek, hogy az örökkévalóságra emeljük tekintetünket. Isten vigasztalja a gyászolókat. *Szűcs Sándor*

Október 22-én kísértük utolsó útjára **Bondor Ferenczné**, született Demény Rozália testvérnőt Kisfűlpösön. Testvérnőnk 84 éves korában, hosszas szenvedés után költözött a mennyei hazába. A gyászistentiszteleten Borzási István (Mal 3,13-18), valamint Tóth Attila (Lk 1,23) lelkipásztorok hirdették a vigasztalás ígéjét. A temetőkertben Kelemen Sándor II. lelkipásztor (Fil 1,21) valamint Nagy István az evangéliumi testvér-gyülekezet tagja, beszéltek a feltámadás reménységéről. Az éneklés szolgálatát a marosvásárhelyi gyülekezet énekcsoportja végezte. Az Úr vigasztalását kívánjuk mind a népes család, mind a kis gyülekezet részére. *T. A.*

Érendréden május 8-án temettük **Gellén Lajos** testvért, aki 75 évet kapott teremőjétől. Már ifjú korában átadta az életét Megváltójának. Hűséggel hordta a gyülekezet terhét évtizedeken át, a kommunizmus nehéz éveiben is. Amikor a testi szenvedés már nehéz volt, ez volt az óhaja: „Szeretnék már Jézussal lenni”. Nagy létszámú hallgatóság előtt ígét hirdettek: Sütő László, Papp Dezső, Orosz Márta (ref. lelkész), Kovács Lajos és Gál Győző lelkipásztorok. A vigasztalás Istene terjessze ki kegyelmét a gyászoló családra. *Gál Győző*

Október 29-én mély fájdalommal, de Isten akaratán megnyugodva vettünk búcsút édesanyánktól, **özv. Gergely Ilonától** (született Gellén Ilona), aki 76 évet kapott Teremőjétől. Fiatalon átadta szívét az Úrnak. Mint lelkipásztor feleség hosszú évtizedeken át, a nehéz körülmények ellenére is hűséggel szolgált Megváltóját. A szilágysági ébredések éveiben férje sokszori távolléte idején készséggel vállalta a gyermeknevelés és más családi terhek hordozását. A vendégszeretetet példaadó módon gyakorolta. Életének utolsó szakasza fájdalommal teljes volt, Isten ezt az időt is arra használta fel, hogy még inkább megtisztítsa szolgáló leányát, és elkészítse a vele való találkozásra. A temetési istentiszteletre sokan eljöttek a faluból és a szomszédos gyülekezetekből. A szép számban megjelenő lelkipásztorok közül a háznál Borzási István, Pardi Félix és Szilágyi József testvérek szolgáltak, a temetőben Bándi Sándor és Bálint Pál lelkipásztor testvérek hirdették Isten vigasztaló ígét. A kémeri ének és fúvóskar kedves szolgálatával szintén hozzájárult az elvállás okozta fájdalmak enyhítéséhez. Köszönetet mondunk minden résztvevőnek és mindazoknak, akik együtt éreztek a gyászoló családdal. *Gergely István*

Augusztus 8-án kísértük utolsó útjára **Moldován Irma** testvérnőnk, aki 80 évet kapott a mi drága Megváltónktól. Moldován testvérnőnk 33 évig tartó súlyos Alzheimer kórban szenvedett, amikor a betegség mindentől megfosztotta. *(folytatás a 18. oldalon)*

ÉV VÉGI HÁLAADÁS

Áldjad lelkem az Urat (Zsolt 103:1-5)

Ismét elmúlt egy esztendő. Mózessel, az Isten emberével mondjuk mi is „gyorsan tovatűnik, mintha repül-nénk” (Zsolt 90:10/b Károli).

Jólesik lelkünknek, hogy van ilyen ünnep is, amikor Isten különös-képpen tanít az elmúlásról – a vissza és előretekintésre, mérlegkészítésre – az év határárkövéénél. Szükségünk van erre. Sok minden befér 365 napba, sok kegyelmi óra, perc. Kellemes és néha kellemetlen események. Mind-nek szerető Istenünk ad engedélyt, hogy megtörténjenek velünk. Mind Isten jótéteményei közé tartoznak. A zsoltárt író Dávid buzdít, hogy „...el ne feledkezzél semmi jótéteményéről!”.

Most különösképpen ezt az üzenetet helyezte Isten a szívemre, hogy kedves olvasóimmal együtt hála-adással emlékezzünk az Ő jóságára. Tudom, hogy többek ezek, mint megszámlálhatnánk, de mégis, az énekíró arra buzdít, hogy „Vedd számon az áldást, nézd meg egyenként, lásd az Úr kezéből mennyi jó is ért”.

Hála mennyei Atyánknak, hogy Ő teremti meg szívünkben és ajkunkon a hálának gyümölcsét (És 57,19) amikor újjáteremti életünket. Ő csak jót tesz velünk. Mert „Azoknak akik Istent szeretik, minden javukra van” (Róm 8,28).

Olyan áldott lelkiállapot az, amikor bensőnkben, ahová igazán csak Isten lát be, terem a hálaadás. Istent és jótéteményeit szemlélve, cselekedeteit csodálva, gyönyörködhetünk Benne. Ilyen hálás élet-módban élhet a hívő ember. Most év végén különösen, ahogy telnek a napok és óév estéjén, ahogy figyeljük az óramutatót éjfél felé közeledni, csak úgy tör fel belőlünk a Szent Lélek által a hála. Ez a fajta életstílus az Isten remekműve, csak Ő tudja átformálni erre az életünket. Ő akarja ezt. A mi lelkünknek pedig erre van szüksége. Mi erre teremtettünk, így csodás az élet.

Úgy fáj nekem, ha néha rajta-kapom magam és másokat is látok hálátlanul élni, beszélni, zúgolódni.

Rengeteg boldogtalanságot, békét-lenséget, sőt ahogy mondani szokták, ideg alapon okoz betegséget nekünk. Én mondom, hogy bűn alapon van ez, mert a hálátlanság mennyei Atyánk iránti lázadást jelent, ami bűn. Őt bántjuk, de magunknak ártunk. Ő minket sajnál, ránk gondol, féltő szeretettel nyitogatja szemünk jóságának meglátására.

Közhelynek tűnik, de ne legyen az, helyezze mélyen a szívünkre a Szentlélek, hogy a sok jótétemény közül, most az év végén különösen **áldjuk Őt a bűnbocsánatért.**

Ez nem valami vallásos érzés, szellemi kábítószer, hanem valóság, hogy „boldog az, akinek hamissága megbocsáttatott, vétke elfedeztetett” (Zsolt 32,1). A boldogság, az Istennel való áldott, élő közösségből fakad, nem valami lelki élmélygős érzés,

Azért imádkozom, hogy ez az ISTEN IGÉJÉBŐL vett üzenet, legyen valósággá életünkben.

vagy „lelki szörpös víz”. El ne feledjük, jusson eszünkbe, amikor először nyertük bocsánatát a bűnbánatban összetört szívünkre. Aztán hányszor jöttünk bocsánatért csak az elmúlt évben és sosem küldött el azzal, hogy most már elég volt, hanem bővülködött a megbo-csájtásban.

Engedd meg, alázattal elmond-jam, hogy drága Atyánk szeretné, ha ilyen boldogan zárhatnád az évet és életet, ha eljön a vég. Ha nincsen boldogságod, ne keresd máshol az okát, nálad, nálunk van a baj. Valami nyilvánvaló, vagy sokszor rejtett bűn bujkál az életedben, és az Ördög nevet a boldogtalanságodon.

Adjunk hálát a gyógyulásért. Nagyon sok beteg fekszik a kórhá-zakban. A járó betegrendelők ajtajá-nál sokszor kígyóznak a sorok. Beteg az ember, nagyon beteg. Sokszor megtapasztaltuk, hogy az Úr meg-gyógyított. Néha orvosok nélkül, máskor orvosokkal kezeltetett, de a

gyógyulást mindig ő adta. Csak Ő tud gyógyítani. Ha kedves akaratával pedig úgy egyezik meg, akkor testünket betegségben hagyhatja, a lelkünket úgy erősíti, hogy a beteg-ség nem szakaszt el Tőle, és a nehéz szenvedéseket segít hordozni, hívó, megbékélt szívvel. Lehet, hogy most betegágyon olvasod e sorokat, vagy beteget gondozol, esetleg félsz a betegségtől. Bátorodjék szíved, nem hazudott az Isten, gyógyít téged, engem az Ő legjobb tudása, böl-csessége szerint. A gyógyulásnak csúcsa, hogy betegen is áldod Őt. Tudom, súlyos, felelősségteljes szavak. Sokszor nagyon elevenbe, a húsunkba vág, de mégis hála Neki, megbékélt szívvel bátoríthatlak. Nem az én érdemem, nem feltétlen az én hitem, az Ő jósága ez, ilyen jó Isten Ő. Ne hidd azt, hogy betegséged Előtte gyógyíthatatlan, Ő meg tudja tenni, „de ha nem tenné is” mondjuk a babiloni fogságban levő zsidó (hívó) ifjakkal. Mi akkor is Őt magasztaljuk, mert Ő a legjobb úton vezet. Látjuk-e ezt?

Ugyanez történik, ha a halál árnyékának völgyében járunk is. „Meváltja életedet a sírtól” (Zsolt 103,4). Áldjuk Istenünket, nem azért, hogy örökké élünk e testben, hanem azért, mert örökké élünk Vele, megdicsőült testben. „Mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a sírban vannak, meghallják az Ő hangját és kijönnek” (Ján 5,28-29).

Most olyan időket élünk kedves testvéreim és barátaim, hogy nemcsak azoknak van szükségük a dicső feltámadás boldog reménységére, akik emberileg gyógyíthatatlan betegségben vannak, hanem minden-kinek. Jön egy hurrikán, néhány tízezer ház összedől, jó néhány százan meghalnak. Majd következik egy tornádó, megismétlődik az eset, aztán szökőárnak ad útlevelet a Teremtő, és egyszerre háromszáz-ezren halnak meg. Máshelyt föld-rengés tizedeli a népet. És sorol-hatnánk a sort. Ez mind befér Isten szerető, figyelmeztető bánásmódjába. Kinek biztos tehát az élete a földön?

Csak Istenben nyugszik meg a lelkünk, csak az Ő kezében van biztonságban az életünk. Kérlek, ne legyen idegen neked ez üzenet akkor sem, ha testileg makkegészséges vagy. Áldjad az Istent, hogy meg-váltja életedet a koporsótól (a sírtól).

(folytatás a 18. oldalon)

Akik hazamentek (folytatás)

De az Úrban levő öröme mindvégig elkísérte. A vigasztaló ígét Bányai János, helybeli lelkipásztor hirdette a Fil 1:21 alapján.

Értarcsán folyó év május 28-án kísértük utolsó útjára **Nyéki Sándor** testvért, akit hosszas betegség után, 55 évesen szőlített haza Istenünk. Élő reménységgel várta a percet, hogy Megváltójával találkozzon. Elkészülve Istennel, emberekkel megbékülve távozott – neki öröm, nekünk veszteség az eltávazása. Temetésén Balla Frigyes testvér hirdette a vigasztalás ígét (Préd 3:1-2). A sírnál Szabó András lp. szolgált (1Tim 4:13-18). A gyászistentiszteletet Bödő Zoltán tv. zárta imával, az érmihályfalvi és tarcsai összevont énekkar dicsőítette az Urat. Az Úr vigasztalja meg a gyászoló családot. *Fülöp Lajos*

Október 24-én **özv. Kiss Józsefné**, szül. Dubován Irén hosszas betegség és szenvedés után, tragikus körülmények között elköltözött a túlvilágba. A megszorodott szívvel hátramaradt családot Isten ígéjével vigasztalták a gyászháznál Simon József (Mt 11:28), Bodor Sándor (ApCsel 16:28), Bálint Pál (Zsolt 90:12) és Papp László (Ez 18:32), a temetőkertben Papp Dezső (2Kor 4:18) és Gergely István (Zsid 10:38-39) lelkipásztorok. Sz. L.

Aranymenyegző

Családi ünnepre gyűlt össze augusztus 26-án az id. Módi Miklós családja, Szilágyszentkirályon. **Módi Miklós** és **Rózsika**, Isten kegyelméből elérték az 50. házassági évfordulójukat. Ezt a házasságot Isten 4 gyermekkel és 11 unokával áldotta meg. Visszatekintve az életükre, arról tesznek bizonyosságot, hogy Isten volt az, aki átvette őket minden nehézségen. Igei üzenettel Fazakas György lelkipásztor köszöntötte őket, a Péld 16,31 alapján: „*Igen szép ékes korona a vénség, az igazságnak útjában találhatik*”. Mindenható Istenünk segítsen elnyerni a hervadhatatlan koronát is! **Fazakas György**

A Teológiát támogatták

Köszönetet mondunk mindazon gyülekezeteknek és magánszemélyeknek, akik adományaikkal támogatták a Teológiát.

„Mert a jókedvű adakozót szereti az Isten” (2Kor 9:7).

Diószegi gyülekezet - élelem, szentimrei gyülekezet - élelem és 300 000 lej, félegyházi -, perecseni -, goroszlói -, szilágyballai -, értarcsai - és gálospetri gyülekezet - élelem, Meleg Barna (Nagyvárad) - élelem, Tóth Zsigmond (Nagyfalu) - élelem, Szabó Karolina (Nagyvárad) - élelem, Bancsov Károly (Nagyvárad) - élelem, Lázár Olivér (Nagyvárad) - élelem, Gajdos Ilonka (Nagyvárad) - 100 000 lej, névtelen adomány - 2.000.000 lej, SC. ARNOS Nagyvárad - élelem.

Fülöp Lajos, gondnok

„A mi időnk és az Isten ideje nem egyazon óra szerint jár.”

„Az idő haladása nem tart pihenőt.”

Spurgeon

Év végi hálaadás (folytatás a 17. oldalról)

Ez óév estéjén engeddd közel magadhoz ezt az isteni üzenetet, hogy ez az Ő jótéteményei közé tartozik és másvalaki ilyet nem tud tenni csakis Ő.

Áldjad az Urat a megújulásért! Nemcsak az év újul meg, hanem főleg megújulhat az életünk, a szívünk Őberne. A csodák közé tartozik, hogy Ő megerősít minket. Hogyha lankad, vagy csügged a hitünk, – akár az izraelitáknak a babiloni fogság miatt –, vagy ha sok szenvedés, nyomorúság ellenszél közepette, reménységünk megcsappan, majdnem a padlóra kerülünk, „elkenődünk”, ahogy szokták mondani, akkor is „akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el” (És 40,31).

Lehet, hogy éppen most nehéz helyzetben vagy. Ne feledd el, Isten jótéteményei közé tartozik a megújítás, bátorítás, megerősítés. Ő ezt meg tudja tenni, meg tudja adni. Próbáld ki, próbáljuk ki.

Ez év zárásával folytassuk mindannyian személyes életünkben számlálni az Ő áldásait, hasonló következtetésre jutunk mint az énekíró: „örök élttem sem lesz elég, zengni az Ő dicséretét...”.

Imádságom az, hogy ez az Isten ígéjéből vett üzenet, legyen valóság életemben, életünkben. Magam erejéből nem megy. A zsoltáriró azt mondja, Ő teszi ezt meg. Jótéteményei közé tartozik. Akarok teljes szívből engedni Neki, mert ez nekem, nekünk nagyon jó és fontos. Ugye te is érzed, tudod, hogy erre van szükséged? Milyen jó kegyelméből így zárni, kezdeni és folytatni az évet!

Szeretet

- A romániai magyar baptisták lapja.

Alapítási év: 1921. Kiadja a ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZETEK SZÖVETSÉGE

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbasz@rdslink.ro

Elnök: BORZÁSI ISTVÁN. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Szilágy-sámson

Október 9-én mozdult meg a víz a szilágy-sámsoni imaházban. A vendég igehirdető Balogh Ferenc hadadi lelképásztor volt (2 Királyok 5:1-14).

A fehér ruhások (balról-jobbra): Szabó Efraim, Bálint Attila, Király Márta, Balog Matild, Balog Márta, Bálint Mária, Bántó Rebeka, Nagy Sándor. Középen Péter István lelképásztor.

Mezőterem

Szeptember 11-én ismét megmozdult a víz a mezőteremi imaház udvarán. Sokan eljöttek a faluból is. Szép időben és a szabadban hangzott az ige (az imaházban nem is fértünk volna. Szatmárnémetiből is eljöttek, az énekkar szolgált, a fúvós-kar hívogatott. Az igehirdetés Vékás Zoltán, a bemerítést Szűcs Sándor végezte.

Szilágy-szentkirály - Ünnepe volt a körzetnek október 2-án, bemerítést tartottunk, a vérvolgyi gyülekezet gyarapodott egy taggal. Az ígét Martin Homann német evangélista hirdette (1Pt 1,3-12). A fotón: Módi Miklós lp., Márton Magda, és Fazakas György lp.

Szilágypanit

Október 16-án először mozdult meg a víz a szilágypaniti új imaház medencéjében. A gyülekezet több évtizede fennáll, és a helységben ez volt az első bemerítés. Vendég igehirdető Bándi Sándor lp. volt (Mk 16:14-20) a bemerítést Király Tibor a gyülekezet pástora végezte.

Nagy Béla, Nagy Erzsébet, Nagy Dóra, Hajas Adina és ifj. Vadas Jenő, valamint Bándi Sándor és Király Tibor lp-ok.

Szilágy-perecsen

Szeptember 18-án tartottuk a bemerítést, ígét hirdetett Bálint Pál kolozsvári lelképásztor (Ap csel 8:26-40). Fotó (balról-jobbra): Nagy István lp., Dénes Sándor, Domokos Berthold, Józsa Tibor, Bálint Brigitta, Sajtos Sámuel, Darabont Szabolcs, Sajtos Sándor, és Bálint Pál lp.

A szervezők hírllevele

Magyar Baptisták Harmadik Világtalálkozója

Debrecen, 2006. augusztus 4-6.

Ismét találkozhatunk. Átkelve a Hortobágyon, a Tiszán, a Dunán, tengereken és óceánon keresztül mi, magyar baptisták a világ minden tájáról ismét együtt lehetünk. Rokonok, barátok, ismerősök találkozhatnak, és barátságok, ismeretségek születhetnek. Építhetjük egymást szeretetben.

Legutoljára 2000. augusztus 11-13. között Nagyváradon tartottuk a MABAVIT II találkozót, melyen az erdélyi testvérek voltak a házigazdák. Most mi, anyaországiak következünk...

Szeretettel várunk tehát minden magyar baptistát hazánkból és a világ minden tájáról 2006 augusztusában Debrecenbe, a Főnix Csarnokba a MABAVIT III alkalmából!

Találkozóznk jelmondata:

„JÉZUS KRISZTUS AZ ÚT, AZ IGAZSÁG ÉS AZ ÉLET!”

Az előadások, igehirdetések, evangélizáció, bizonyágtételek, egyéb szolgálatok ehhez a témához kapcsolódnak.

A Világtalálkozó helyszíne Debrecen és Magyarország egyik legújabb impozáns sportcsarnoka, a Főnix Csarnok lesz. A háromszintes nézőtérén akár 8 ezer ember is elfér.

A szállások – a messzebről érkezőknek – a közelben található új, vagy felújított kollégiumokban állnak majd rendelkezésre. Az étkezés a helyszínen, illetve a szállásokon lesz.

Az Ifjúsági Nagytábort a találkozót megelőző napokban (héten) a közelben tartjuk majd, ahol a különböző országok magyar fiataljai már együtt táborozhatnak, majd a kezdéskor csatlakoznak a MABAVIT III többi résztvevőjéhez.

A Világtalálkozó 2006. augusztus 4-én, pénteken délután kezdődik, és augusztus 6-án, vasárnap délben fejeződik be.

A MABAVIT III szolgálattevői a tagszövetségek lelkipásztorai, zenészei, ifjúsági, női, diakónus és bibliaköri vezetői lesznek. Különleges lehetőség ugyanakkor, hogy David Coffey, a Baptista Világszövetség új elnöke lesz a díszvendégünk, és egyben egyik szolgálattevőnk.

A találkozó szombat estjét evangélizációs istentiszteletté szeretnénk tenni, amikor kinyitjuk a Főnix Csarnokot minden Istent kereső, velünk, baptistákkal együtt lenni akaró embertársunk előtt. A helyi és környékbeli gyülekezetek előzetes meghívása, és a kora délutáni, Debrecen különböző pontjain folyó zenés hívogatás után bízunk abban, hogy az Úr elhoz olyan embereket, akiket megérinthet Isten igéje. Imádkozzunk ezért is!

A Világtalálkozó anyagi és szervezési ügyeit illetően a következőket kérjük:

E cikket követően minden tagszövetséghez, illetve minden magyar nyelvű gyülekezetbe a világon kiküldünk egy tájékoztató anyagot, melyen egy visszajelző lap is található. Kérjük, hogy olvassák el, és jelezzék vissza az egyes tagszövetségekhez (Egyesült Államok, Kanada és Ausztrália Szabó István testvérnek; Erdély Gergely István testvérnek; Felvidék Dóczé Bálint testvérnek; Kárpátalja Varga Attila testvérnek; Magyarországon Központi Székházunkba) a részvételi szándékukat. Ez az előzetes információ a szállásfoglaláshoz mindenképpen szükséges. Kérjük tehát az előzetes részvételi szándék jelzésével testvéreink segítségét!

2006 tavaszán kiküldjük a tulajdonképpeni jelentkezési anyagokat, valamint az interneten is megnyitjuk a jelentkezési lehetőséget. Jelentkezni a formanyomtatvány kitöltésével és a MABAVIT III-irodához való visszajuttatással (interneten vagy postai úton), valamint az előzetes regisztrációs díj befizetésével lehetséges.

A jelentkezés előzetes határideje: 2006. június 30.

Mivel a költségek jelentősek, és a résztvevők nagy részének segítségére van szüksége, ezért köszönettel fogadunk minden adományt a Világtalálkozó eredményes megrendezése érdekében. Az adományok beérkezéséről és felhasználásáról beszámolunk, és arról igazolást adunk.

Bankszámlaszám, amelyen keresztül a Világtalálkozóra elfogadunk adományokat:

Magyarországi Baptista Egyház 11706016-20213558.

Az Úr egyengesse utunkat Debrecenbe, a Világtalálkozóra! Ő mutassa be rajtunk keresztül igazságát a világnak, háborgó és hamisságok csapdájában élő nemzetünknek! Ő adja az életető erőt mindennapi életünkbe, szolgálatunkba, és találkozóznk minden egyes percébe! Imádsággal készülünk hát! Tegyük félre minden akadályt!

Örömmel, szeretettel és az áldások reményével várunk mindenkit a Magyar Baptisták Harmadik Világtalálkozójára!

A Magyarországi Baptista Egyház elnöksége és a Világtalálkozó szervezői:

Dr. Mészáros Kálmán egyházelnök, a Magyar Baptisták Világszövetségének elnöke

Mészáros Kornél főtitkár

Papp János missziói igazgató, a Világtalálkozó magyarországi főszervezője

Dr. Szabó Zoltán gazdasági igazgató

Gergely István főtitkár, a Világtalálkozó erdélyi főszervezője

Szabó István főtitkár, a Világtalálkozó észak-amerikai főszervezője

